

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน
ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
Factors Affecting On People's Liability
in Hatyai District, Songkhla Province.

จिरารัตน์ ไชยสาลี
Jirarat Chaisalee

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Minor Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
For the Degree of Master of Business Administration
Prince of Songkhla University

ชื่อสารนิพนธ์ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัด
สงขลา
ผู้เขียน นางสาวจิรารัตน์ ไชยสาลี
สาขาวิชา บริหารธุรกิจ

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลวดี ลิ้มอุสันโน)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลวดี ลิ้มอุสันโน)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณา สุวรรณโณ)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณา สุวรรณโณ)
ผู้อำนวยการหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

ชื่อสารนิพนธ์ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ผู้เขียน นางสาวจิรารัตน์ ไชยสาส์

สาขาวิชา บริหารธุรกิจ

ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาวะหนี้สิน และลักษณะของการก่อให้เกิดหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) จากประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 395 คน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาด้วยอัตราร้อยละ (Percentage) การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และวิเคราะห์เชิงอนุมานด้วยการทดสอบค่าที (Independent Sample T-test) เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปรต้น 2 กลุ่ม และใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) หากการวิเคราะห์พบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD (Least Significant Difference) และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรือระดับความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5

ผลการศึกษาพบว่า การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาวะหนี้สิน พบว่า สถานภาพแตกต่างกัน ลักษณะของการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินแตกต่างกัน ส่วนปัจจัยพฤติกรรมจำนวน 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านทัศนคติ และปัจจัยด้านเศรษฐกิจ จากทั้งหมด 4 ด้าน ส่งผลต่อการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

Minor Thesis Title Factors Affecting On People’s Liability in Hatyai District, Songkhla Province.

Author Miss. Jirarat Chaisalee

Major Program Business Administration

Academic Year 2023

ABSTRACT

Research on Factors Affecting On People’s Liability in Hatyai District, Songkhla Province. Is a quantitative research with a purpose to study personal factors. Behaviors that Affecting the creation of Liability. And the nature of incurring public Liability in Hat Yai District, Songkhla Province. Data collection by Questionnaire. From people in Hat Yai District, Songkhla Province, There were 395 people. Descriptive data were analyzed by percentage, Frequency, Mean And Standard Deviation. The independent sample T-test was used to test the differences between the two groups of variables, and the One-Way ANONVA was used to test the differences. If differences were found, the pairs were tested with LSD (Least Significant Difference) and Multiple Regression Analysis. At 0.05 significance level.

The study found that analysis of personal Factors Affecting the nature of incurring Liability. It was found that the status was different. The nature of incurring liabilities is different. As for behavioral factors, the number of 3 factors were Social factors, Attitude factor and Economic factors. From all 4 sides Affecting On People’s Liability in Hat Yai District, Songkhla Province.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์หัวข้อ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สามารถดำเนินการจนประสบผลสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์และกำลังใจจากอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลวดี ลิ้มอุสันโน ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา และชี้แนะแนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่องของสารนิพนธ์เล่มนี้ ตลอดจนรองศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุญา สุวรรณโณ ที่ได้ถ่ายทอดความรู้อันเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยฉบับนี้ ทำให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ทั้งด้านเนื้อหา และคุณภาพ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์เป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ดร.จิตติมา ปฏิมาประกร ดร.มานพ แสงจำนงค์ และ ดร.สมศักดิ์ สุวรรณสุขกุล ที่กรุณาให้คำแนะนำพร้อมทั้งให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์ และเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

ท้ายที่สุดของความสำเร็จในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่ได้กล่าวถึง และผู้ที่ไม่ได้เอ่ยนาม ที่มีส่วนร่วมในความสำเร็จของงานวิจัย จึงขอกราบขอบพระคุณทุกท่านด้วยความจริงใจ และขอมอบคุณประโยชน์อันเกิดจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นกตเวทิตาคุณแด่ นายจำรัส ไชยสาลี นางอาภรณ์ ไชยสาลี ผู้ซึ่งเป็นบิดา มารดา ที่ให้ชีวิตและสติปัญญา ขอน้อมคารวะแด่ผู้เขียนตำราวิชาการที่ได้ศึกษาค้นคว้าและใช้อ้างอิงทุกท่าน

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยหวังว่างานวิจัยฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ที่สนใจศึกษาต่อไป หากมีสิ่งใดบกพร่อง ผู้วิจัยขอน้อมรับไว้ และขอภัยไว้ ณ โอกาสนี้

จिरารัตน์ ไชยสาลี

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ.....	(2)
ABSTRACT.....	(3)
กิตติกรรมประกาศ.....	(4)
สารบัญ.....	(5)
สารบัญตาราง.....	(7)
สารบัญรูปภาพ.....	(9)
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	3
1.3 ผลที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
1.4 ขอบเขตของการศึกษา.....	4
1.5 นิยามศัพท์.....	4
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับหนี้และความยากจน.....	5
2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับประเภทของหนี้สิน.....	6
2.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่อภาระหนี้สิน.....	7
2.4 ปัจจัยสาเหตุที่ทำให้เกิดหนี้.....	8
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาและการจัดการหนี้สิน.....	10
2.6 ลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน.....	11
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
2.8 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	16
2.9 สมมติฐานการวิจัย.....	16

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	17
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	17
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	18
3.3 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือการวิจัย.....	19
3.4 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย.....	20
3.5 วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	21
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	22
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	23
4.1 สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	24
4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	25
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	25
4.4 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	64
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	66
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	66
5.2 อภิปรายผล.....	69
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	70
บรรณานุกรม.....	71
ภาคผนวก.....	75
ภาคผนวก ก ผลประเมินคุณภาพแบบสอบถามเพื่อการวิจัย (IOC).....	76
ภาคผนวก ข แบบสอบถาม.....	84
ประวัติผู้เขียน.....	92

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในภาพรวม.....	25
ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาวะหนี้สิน.....	29
ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของการก่อให้เกิดภาวะหนี้สิน.....	31
ตารางที่ 4.4 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ.....	34
ตารางที่ 4.5 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำแนกตามอายุ.....	34
ตารางที่ 4.6 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำแนกตามสถานภาพ.....	36
ตารางที่ 4.7 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากแหล่งเงินทุนที่กู้ยืม จำแนกตามสถานภาพ.....	37
ตารางที่ 4.8 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือน จำแนกตามสถานภาพ.....	37
ตารางที่ 4.9 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากประเภทของสินเชื่อที่กู้ยืม จำแนกตามสถานภาพ.....	39
ตารางที่ 4.10 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากวัตถุประสงค์ในการก่อหนี้ จำแนกตามสถานภาพ.....	39
ตารางที่ 4.11 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยรวม จำแนกตามสถานภาพ.....	40

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.12 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำแนกตามระดับการศึกษา.....	41
ตารางที่ 4.13 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำแนกตามอาชีพ.....	42
ตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระ หนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือน จำแนก ตามอาชีพ.....	44
ตารางที่ 4.15 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระ หนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากการกู้ยืมในแหล่งเงินกู้ต่างๆ จำแนกตาม อาชีพ.....	46
ตารางที่ 4.16 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	47
ตารางที่ 4.17 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระ หนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือน จำแนก ตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	49
ตารางที่ 4.18 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำแนกตามลักษณะที่อยู่อาศัย.....	50
ตารางที่ 4.19 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำแนกตามจำนวนบุตรหรือบุคคลที่พึ่งพิง.....	51
ตารางที่ 4.20 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระ หนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือน จำแนก ตามจำนวนบุตรหรือบุคคลที่พึ่งพิง.....	52
ตารางที่ 4.21 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำแนกตามการเป็นหัวหน้าครอบครัว.....	53
ตารางที่ 4.22 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำแนกตามภาระหนี้สินเกิดจากการใช้จ่ายส่วนตัวหรือครัวเรือน.....	54

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์.....	56
ตารางที่ 4.24 แสดงการวิเคราะห์ปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา.....	57
ตารางที่ 4.25 แสดงการวิเคราะห์ปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน จากแหล่ง เงินทุนที่กู้ยืมของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา.....	58
ตารางที่ 4.26 แสดงการวิเคราะห์ปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน จากลักษณะ ของการชำระหนี้ต่อเดือนของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา.....	59
ตารางที่ 4.27 แสดงการวิเคราะห์ปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน จากประเภท ของสินเชื่อที่กู้ยืมของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา.....	60
ตารางที่ 4.28 แสดงการวิเคราะห์ปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน จาก วัตถุประสงค์ในการก่อหนี้ของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา.....	61
ตารางที่ 4.29 แสดงการวิเคราะห์ปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน จากการกู้ยืมใน แหล่งเงินกู้ต่างๆ ของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา.....	62
ตารางที่ 4.30 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	64

สารบัญรูปภาพ

หน้า

รูปภาพที่ 1 แสดงการเติบโตของ Nominal GDP.....	2
รูปภาพที่ 2 แสดงแนวโน้มหนี้ครัวเรือนไทยปี 2565.....	2

บทที่ 1

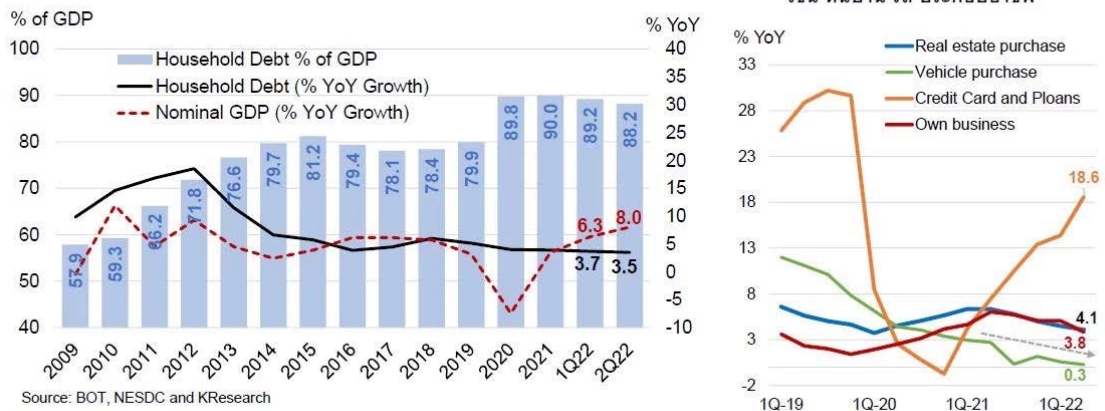
บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากสถานการณ์ในปัจจุบันปัญหาหนี้ครัวเรือนเป็นความเสี่ยงที่สำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย ระบบเศรษฐกิจมีการชะลอตัว หากยังไม่ได้รับการแก้ไขให้ตรงจุดก็จะเป็นปัจจัยฉุดรั้งการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทย และเป็นเหมือนระเบิดเวลาที่พร้อมปะทุขึ้นได้ทุกเมื่อ จนเกิดผลกระทบต่อเสถียรภาพในระบบทางการเงิน ซึ่งส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยในหลายด้านเช่น การออมเงิน การลงทุน การผลิต หรือแม้แต่การบริโภค ตลอดจนการกำหนดนโยบายต่างๆ ของรัฐบาล ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส โควิด-19 ได้ส่งผลกระทบต่อวัฏจักรของธุรกิจ รวมไปถึงภาระหนี้สินของครัวเรือนอีกด้วย ซึ่งสาเหตุที่ทำให้ประเทศไทยเกิดสภาวะการดังกล่าวนี้ เป็นผลมาจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอกของประเทศ จากการสำรวจของศูนย์วิจัยกสิกรไทยพบว่า ภาระหนี้สินของประชาชนในช่วงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2564 มีระดับที่สูงขึ้น สะท้อนให้เห็นว่า ผลกระทบทางเศรษฐกิจจากวิกฤตสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 นั้น ทำให้กระแสรายได้ และสถานะทางการเงินของครัวเรือนบางกลุ่มย่ำแย่ลง จึงเกิดการก่อหนี้ขึ้นมา ทั้งนี้ประชาชนกู้ยืมมากจากสถาบันการเงิน ผู้ให้บริการกู้ยืมนอกระบบหรือแม้แต่บุคคลใกล้ชิด เพื่อนำเงินดังกล่าวไปใช้จ่ายตามความต้องการที่แตกต่างกันไป โดยการก่อหนี้สามารถช่วยให้เราสามารถใช้จ่ายทั้งในชีวิตประจำวัน และยามฉุกเฉินเกินกว่ารายได้ และเงินที่มีอยู่ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าเทอมบุตร หรือแม้แต่ค่าใช้จ่ายทางสังคม

หากปัจจุบันมีการก่อหนี้ขึ้นมาแล้ว ในอนาคตเราก็จำเป็นต้องทยอยชำระหนี้คืน จึงอาจทำให้รายได้ที่หามาเหลือใช้น้อยลง และหากครัวเรือนส่วนใหญ่ก่อหนี้มากเกินไป ก็จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจผ่านทาง (1) การบริโภคของครัวเรือนในอนาคตจะลดลง และ (2) ความสามารถในการรองรับเหตุการณ์ที่ไม่คาดคติน้อยลง เช่น หากถูกเลิกจ้างหรือถูกลดค่าจ้างลง ก็อาจจะผิคนัดชำระหนี้เดิมที่มีอยู่ ซึ่งสร้างความเสี่ยงให้กับสถาบันการเงินหรือผู้ให้กู้ยืม หากมองในเชิงโครงสร้างหนี้ครัวเรือน ส่วนใหญ่ยังคงอยู่ในรูปหนี้ที่อยู่อาศัย และหนี้เพื่อการลงทุนเพื่อประกอบอาชีพ (สัดส่วนรวมกันประมาณ 53% ของหนี้ครัวเรือนในภาพรวม หรือประมาณ 46.5% ของ GDP) ล้วนมีอัตราดอกเบี้ยที่ขาลงในช่วง 1 - 2 ปี ที่ผ่านมา

หนี้ครัวเรือนเติบโตในอัตราที่ชะลอลง แต่พบสัญญาณครัวเรือนชะลอการก่อหนี้ก้อนใหญ่

รูปภาพที่ 1 แสดงการเติบโตของ Nominal GDP

ผลสำรวจจาก EIC Consumer Survey 2021 พบว่า (1) ในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา ค่าครองชีพคนไทยสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง สวนทางกับรายได้ของผู้บริโภคที่ยังไม่เพิ่มขึ้น (ผู้บริโภคเกือบ 2 ใน 3 ยังมีรายได้ไม่เท่ากับก่อนเกิดวิกฤติการณ์แพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 โดยเฉพาะกลุ่มคนรายได้น้อย ที่รายได้ฟื้นตัวช้ากว่ากลุ่มคนที่มีรายได้สูง) (2) ในช่วง 6 เดือนข้างหน้าผู้บริโภค 43.8% คาดว่ารายรับจะโตช้ากว่ารายจ่าย ส่งผลให้ต้องเผชิญปัญหา 3 ด้าน ได้แก่ ปัญหารายรับไม่พอรายจ่าย ปัญหาการออมเงินลดลง และปัญหาในการชำระหนี้ ทำให้ครัวเรือนเหล่านี้มีสภาพคล่องรองรับค่อนข้างน้อย และมีความเสี่ยงที่จะก่อหนี้เพิ่มขึ้นในอนาคต EIC ประเมินว่า สัดส่วนหนี้ครัวเรือนไทยต่อ GDP จะปรับลดลงต่อเนื่องอยู่ที่ 86-87% ณ สิ้นปี 2565 ตามการเติบโตของ Nominal GDP ที่เป็นผลจากแนวโน้มเงินเฟ้อสูงเป็นหลัก อย่างไรก็ตาม สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP ที่มีแนวโน้มลดลง จะไม่สะท้อนถึงปัญหา ยอดคงค้างหนี้ครัวเรือนในภาพรวมที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่องในระยะข้างหน้าได้ท่ามกลางภาวะรายรับโตช้ากว่ารายจ่ายของครัวเรือนบางกลุ่ม และวัฏจักรดอกเบี้ยขาขึ้น

แนวโน้มหนี้ครัวเรือนไทยปี 2565

	2562	2563	2564	2565 f
หนี้ครัวเรือน (% ต่อจีดีพี)	79.9	89.7	90.1	85.0-87.0

ที่มา: ธปท. สศช. และคาดการณ์โดยศูนย์วิจัยกสิกรไทย ณ 30 ก.ย. 2565

รูปภาพที่ 2 แสดงแนวโน้มหนี้ครัวเรือนไทยปี 2565

สวัสดิพงษ์ วัฒนไชย (2564) สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ส่งผลให้ประชาชนไม่สามารถประกอบอาชีพได้ตามปกติ ทำให้ประชาชนทุกภาคส่วนต่างสรรหาแหล่งเงินกู้มาใช้ในการประกอบตนเอง และครอบครัวให้อยู่รอดท่ามกลางวิกฤติการณ์นี้ พระครูปริยัติสารการ (2562) โดยได้ก่อกำหนดทั้งในและนอกระบบ ประชาชนมีแนวโน้มมีผลิตภัณฑ์มากขึ้น เนื่องจากมีหนี้สินจำนวนมาก จนไม่สามารถจัดการภาระหนี้สินที่มีอยู่ และไม่มีความรู้ที่ถูกต้องถึงผลกระทบในทางกฎหมายจากการก่อหนี้สิน จนเกิดการละเลยไม่ชำระหนี้ และมีความเสี่ยงที่จะถูกดำเนินคดีทางกฎหมายในที่สุด

อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เป็นพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบเป็นอย่างมากจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ซึ่งมีความเสี่ยงที่ประชาชนจะเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเป็นหนี้ เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย ซึ่งต้องพึ่งพาลูกค้าจากต่างจังหวัด และต่างประเทศ โดยเฉพาะชาวมาเลเซีย แต่จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 รัฐบาลได้มีนโยบายในการปิดพรมแดนประเทศ ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ต้องสูญเสียรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ ทำให้ไม่มีเงินหมุนเวียนในการประกอบธุรกิจ จึงจำเป็นต้องเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเป็นหนี้ ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงได้ศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทาง ในการส่งเสริมการดำเนินการแก้ไขปัญหาหนี้ในระบบ ให้กลับเข้ามาอยู่ในระบบได้มากที่สุด

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

1.2.2 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการก่อให้เกิดภาระหนี้สินที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

1.3 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1.3.1 เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

1.3.2 เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมการก่อให้เกิดภาระหนี้สินที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

1.4.1 ขอบเขตเนื้อหา : การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

1.4.2 ขอบเขตประชากร : ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

1.4.3 ขอบเขตพื้นที่ : อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

1.4.4 ขอบเขตระยะเวลา : ระยะเวลาดำเนินการวิจัย กันยายน พ.ศ. 2565 – มีนาคม พ.ศ. 2566

1.5 นิยามศัพท์

1.5.1 ภาระหนี้สิน หมายถึง หนี้ที่ลูกหนี้มีภาระหน้าที่ ที่จะต้องชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ ตามข้อตกลงหรือตามสัญญาภายในระยะเวลาที่กำหนด จนกว่าจะชำระหนี้ให้แล้วเสร็จ

1.5.2 ประชาชน หมายถึง บุคคลที่เป็นตัวแทนของครอบครัว ที่อาศัยอยู่ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

1.5.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพล หมายถึง องค์ประกอบของสาเหตุที่เป็นสิ่งกระตุ้น และส่งผลต่อภาระหนี้สินของประชาชน ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ปัจจัยด้านทัศนคติ ปัจจัยด้านบริโภคนิยม ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่ง การศึกษาออกเป็นประเด็นต่างๆ ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับหนี้และความยากจน
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับประเภทของหนี้สิน
- 2.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่อภาระหนี้สิน
- 2.4 ปัจจัยสาเหตุที่ทำให้เกิดหนี้
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาและการจัดการหนี้สิน
- 2.6 ลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.8 กรอบแนวคิดการวิจัย
- 2.9 สมมติฐานการวิจัย

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับหนี้และความยากจน

อรพรรณ พันธ์พัฒนา (2553) ได้อธิบายถึงลักษณะสำคัญของหนี้ไว้ว่า ต้องมีเจ้าหนี้ และลูกหนี้ ที่มีความผูกพันกันตามกฎหมาย ก่อให้เกิดสิทธิหน้าที่และมีวัตถุประสงค์แห่งหนี้ โดยหนี้เป็นบุคคลสิทธิมีผลใช้กับบุคคลสองฝ่าย คือ เจ้าหนี้ และลูกหนี้เท่านั้น ณัฐพงษ์ ท่วมจันทร์ (2555) โดยลูกหนี้จะต้องชดใช้หนี้ที่กู้ยืมมาคืนแก่เจ้าหนี้ทุกๆ ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ ธรรมนูญ นิลมณี ศรีสมร ผ่องพุฒิ และคณะ (2558 : 16 - 17) ได้ให้ความหมายไว้ว่า หนี้สิน หมายถึง ภาระผูกพันในปัจจุบันของกิจการ ซึ่งเกิดจากเหตุการณ์ในอดีต กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ (2557) และบุคคลหรือกิจการจะต้องชดใช้ไม่ว่าจะเป็นการชดใช้ด้วยเงินสด สินค้าหรือบริการ การบริการ แผ่นทอง (2550) ไม่ว่าจะเป็นข้อผูกพันอันเกิดจากการกู้ยืม การค้าประกัน การเชื่อ หรือการจ้างโดยใช้เครดิตหรือจากการอื่นใด

หนี้ครัวเรือนของไทยกำลังตกเป็นประเด็นที่หน่วยงานต่างๆ ให้ความสนใจอย่างใกล้ชิด เนื่องจากหนี้ที่เร่งตัวมากขึ้น อันมีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย เช่น อัญฐวัฒน์ กิตติพลดีงาม (2554) อาจเกิดจากการประกอบธุรกิจ มาตรการรถยนต์คันแรก ภาวะที่อัตราดอกเบี้ยอยู่ในระดับต่ำเป็นเวลานาน

รวมถึงการเข้าถึงของแหล่งเงินกู้จากสถาบันการเงินในระบบที่เพิ่มมากขึ้น เป็นต้น ส่งผลให้สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP อยู่ในระดับสูง สถานการณ์ดังกล่าวส่งผลให้ครัวเรือนไทยสะสมความเปราะบางทางการเงิน และอ่อนไหวต่อปัจจัยเสี่ยงต่างๆ มากขึ้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพเศรษฐกิจโดยรวมในที่สุด แม้สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP จะทยอยปรับลดลงอย่างช้าๆ ตั้งแต่ต้นปี 2559 เป็นต้นมา (สุพริศร์ สุวรรณิก, 2561) ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนชนบททั่วประเทศที่ไม่สามารถปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของประเทศได้ ส่งผลให้ครอบครัวมีคุณภาพชีวิตตกต่ำตามลำดับ เพราะรายได้ในครอบครัวไม่เพียงพอกับค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้นในปัจจุบัน และเมื่อพิจารณาถึงความสามารถในการชำระหนี้ พบว่า ครัวเรือนมีแนวโน้มที่สามารถชำระหนี้ได้ไม่แตกต่างกันมากนักในแต่ละปี ขณะที่หนี้สินเฉลี่ยมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ โดยพบว่า คนไทยจะมีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่ารายจ่าย ปัญหาหนี้สินจึงเป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนถึงความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และส่งผลกระทบต่อความเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในที่สุด

ความยากจนคือสภาพที่ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ต่ำกว่ามาตรฐาน กล่าวคือ ไม่มีรายได้เพียงพอที่จะใช้จ่ายในการซื้อสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐานในการครองชีพ ปารีชาติ พงษ์แขก (2550) ได้แกแขาดแคลนอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และการรักษาพยาบาล เช่น ไม่มีอาหารรับประทานครบสามมื้อ ไม่มีเสื้อผ้าพอแก่การปกปิดร่างกาย ที่อยู่อาศัยไม่คุ้มแดดฝน และ เมื่อเจ็บป่วยไม่ได้รับการรักษาตามมาตรฐานการรักษาพยาบาล คำจำกัดความนี้ ไม่สามารถมีตัวเลขวัดในเชิงปริมาณที่แน่นอนได้ แต่เมื่อได้พบในชีวิตจริงก็คงเห็นพ้องกันว่า นี่คือนิยามของความยากจน

แนวคิดเกี่ยวกับความยากจน ได้พัฒนาอย่างแพร่หลายเกิดเป็นแนวคิดความยากจนสัมบูรณ์ (Absolute Poverty Approach) หมายถึง สภาพที่ประชาชนไม่มีรายได้เพียงพอที่จะดำรงชีพอยู่ได้ ซึ่งอาจแก้ไขได้ด้วยการพัฒนาเศรษฐกิจ หรือสนับสนุนให้มีเทคโนโลยีที่ดีขึ้น ก็จะช่วยขจัดความยากจนนั้นได้ และแนวความยากจนสัมพัทธ์ (Relative Poverty Approach) กล่าวว่าบุคคลจะกลายเป็นคนยากจนก็ต่อเมื่อมีรายได้น้อยกว่ารายได้เฉลี่ยของประชากร

2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับประเภทของหนี้สิน

แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ (กฤตกร จินดาวัฒน์, 2559)

2.2.1 หนี้ในระบบ เป็นหนี้ที่ลูกหนี้ทำกับสถาบันการเงินที่มีกฎหมายรับรอง และควบคุมอยู่ ไม่ว่าจะเจ้าหนี้ ลูกหนี้ หรือผู้ค้ำประกัน จะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย กติกา เงื่อนไข และข้อบังคับต่างๆ ของหนี้ในระบบ และได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายอย่างยุติธรรม เมื่อมีปัญหา เช่นปัญหาการผิด

นัดชำระหนี้ ก็จะมีขั้นตอน และกระบวนการในการดำเนินการตามกฎหมายที่ชัดเจน หากฟ้องร้องแล้วก็จะมีการบังคับจำนองหรือขายทอดตลาดไปตามขั้นตอน และอยู่ภายใต้กฎหมายเหมือนกัน

2.2.2 หนี้นอกระบบ เป็นเงินที่ให้กู้ยืมโดยไม่ผ่านระบบของสถาบันการเงิน หรือไม่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของธนาคารแห่งประเทศไทย และกระทรวงการคลัง เป็นเงินกู้ที่ไม่มีระเบียบข้อบังคับใช้กับเจ้าหนี้นอกระบบ

การกำหนดอัตราดอกเบี้ยที่ชอบด้วยกฎหมายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 654 วางหลักไว้ว่า ห้ามมิให้คิดดอกเบี้ยเกินร้อยละ 15 ต่อปี ถ้าในสัญญากำหนดดอกเบี้ยเกินกว่านั้น ก็ให้ลดลงมาเป็นร้อยละ 15 ต่อปี พระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา พ.ศ. 2560 มาตรา 4 บุคคลใดให้บุคคลอื่นกู้ยืมเงิน หรือกระทำการใดๆ อันมีลักษณะอำพรางการให้กู้ยืมเงิน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

จากการศึกษาวรรณกรรมแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับประเภทของหนี้สิน ผู้วิจัยสรุปได้ว่า หนี้สินแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือหนี้ในระบบ และหนี้นอกระบบ หนี้ เกิดจากความไวใจ และเชื่อใจระหว่างบุคคล 2 ฝ่าย โดยมีสัญญาเป็นตัวกำหนดเงื่อนไขในการชำระหนี้สินคืน หลักเกณฑ์ในการพิจารณาการให้กู้ จะขึ้นอยู่กับหลัก 5C ได้แก่ Character Capacity Capital Conditions Collateral เป็นต้น

2.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่อภาระหนี้สิน

การพิจารณาการให้กู้ยืมในระบบของสถาบันการเงินยังต้องคำนึงถึงหลัก “4P” ซึ่งได้กล่าวไว้ในปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสินเชื่อของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) (ณัฐ มงคลศรี, 2540 : 44-45)

1. People หมายถึง การวิเคราะห์ประวัติส่วนบุคคลของผู้กู้ เพราะจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงความสามารถในการชำระหนี้สินของผู้กู้
2. Purpose หมายถึง วัตถุประสงค์ของการกู้ยืมต้องตรงตามที่ขอู้ สถาบันการเงินจำเป็นต้องทราบถึงวัตถุประสงค์ที่ตั้งใจไว้ และไม่ควรแบ่งไปใช้ทำอย่างอื่น
3. Payment หมายถึง ความสามารถในการหารายได้มาชำระหนี้คืน
4. Protection หมายถึง หลักประกันความเสี่ยงของธนาคารในการให้กู้ยืมเงิน เป็นปัจจัยหนึ่งที่น่ามาใช้ประกอบการพิจารณา ในกรณีผู้กู้ไม่สามารถชำระหนี้ได้

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาระหนี้สิน ประกอบด้วย

1. เพศ
2. อายุ

3. สถานภาพ
4. ระดับการศึกษา
5. อาชีพ
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
7. ลักษณะที่อยู่อาศัย
8. จำนวนบุตร หรือบุคคลที่พึ่งพิง
9. การเป็นหัวหน้าครอบครัว
10. ภาระหนี้สินเกิดจากการใช้จ่ายส่วนตัวหรือครัวเรือน

จากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่อภาระหนี้สิน ผู้วิจัยสรุปได้ว่า หลักเกณฑ์ในการพิจารณาให้กู้ยืม จะพิจารณาจาก เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ลักษณะที่อยู่อาศัย จำนวนบุตร หรือบุคคลที่พึ่งพิง การเป็นหัวหน้าครอบครัว และภาระหนี้สินเกิดจากการใช้จ่ายส่วนตัวหรือครัวเรือน เพื่อให้ทราบว่าบุคคลที่มาติดต่อขอสินเชื่อมีความสามารถในการชำระหนี้คืนหรือไม่

2.4 ปัจจัยสาเหตุที่ทำให้เกิดหนี้

จากการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ผู้วิจัยสามารถสรุปเกี่ยวกับปัจจัยสาเหตุที่ทำให้เกิดหนี้ได้ ดังนี้

ปัจจัยด้านทัศนคติ

ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกหรือความเชื่อทั้งเชิงบวกและเชิงลบที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในสภาวะแวดล้อมของบุคคลนั้นๆ ปิณภพวิณ รณรงค์นุรักษ์ (2558) กล่าวว่า การมีทัศนคติต่อการเป็นหนี้ในเชิงบวกมีโอกาที่ระดับหนี้สินและภาวะการเป็นหนี้มากขึ้น ทัศนคติถูกแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ ทัศนคติเชิงบวก เชิงลบ และ ทัศนคติที่บุคคลไม่แสดงความคิดเห็น ทัศนคติสามารถสร้าง และเปลี่ยนแปลงได้ โดยอาศัยกระบวนการเรียนรู้หรือ การจัดการจากประสบการณ์ ซึ่งการที่บุคคลจะแสดงออกซึ่งพฤติกรรมใดๆ ออกมานั้น ปัจจัยด้านทัศนคติ ย่อมเป็นตัวกำหนดแนวทางพฤติกรรม ทั้งเชิงบวก และเชิงลบ เช่น หากบุคคลจะสร้างภาระหนี้สิน บุคคลนั้นย่อมมีทัศนคติความต้องการที่จะสร้างภาระหนี้สินด้วยเช่นกัน ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยของ สุริยะ หาญพิชัย, เฉลิมพล จตุพร และ วสุ สุวรรณวิหค (2563) พบว่า ปัจจัยด้านทัศนคติ เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อภาระหนี้สินของเกษตรกร

ปัจจัยด้านบริโภคนิยม

ในปัจจุบันโลกของเรามีการเจริญเติบโตของระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม การแข่งขัน จึงสูงขึ้น ทำให้เกิดความต้องการไม่มีที่สิ้นสุด ผู้คนในสังคมต้องดิ้นรนเพื่อตอบสนองความต้องการที่มีอยู่ ตลอดเวลา บางคนถึงขั้นประกอบอาชีพผิดกฎหมาย เพื่อให้ได้เงินมาจับจ่ายใช้สอย มีการใช้ทรัพยากร อย่างฟุ่มเฟือย ทำให้เกิดหนี้สิน เหตุนี้สังคมบริโภคนิยมจึงส่งผลให้ความสัมพันธ์ในสังคมลดน้อยลง แทนที่จะช่วยเหลือกัน กลับกลายเป็นทุกอย่างต้องใช้เงินเพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ตนเองต้องการ จะส่งผลให้เกิดการใช้เงินเกินความจำเป็น ซึ่งเป็นปัจจัยที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดภาวะหนี้สินขึ้นได้ จากการศึกษางานวิจัย ของ ศิริินภา โภคาพานิชย์ และ สัจญญา เคนาภูมิ (2560) พบว่า ปัจจัยด้านบริโภคนิยมมีอิทธิพลต่อภาวะ หนี้สิน และสอดคล้องกับ ชนาภวิวัฒน์ ชันทะ และสุภาภักดิ์พรหม ตั้งตรงไพโรจน์ (2564) กล่าวว่า ปัจจัยที่ ส่งผลต่อการเป็นหนี้ของครัวเรือนเกิดจากการเข้าสู่ยุคโซเชียลมีเดียที่เทคโนโลยีเข้ามาอำนวยความสะดวก ในการซื้อสินค้า และบริการออนไลน์ ที่มีการลอกเลียนแบบ และตามแฟชั่นนิยม ไม่ว่าจะเป็สิ่งของ และ เครื่องใช้ในชีวิตประจำวันที่เกิดความจำเป็นขั้นพื้นฐานแบบขาดการยับยั้งชั่งใจ จนก่อให้เกิดความ ฟุ่มเฟือยการขาดความรู้ทางการเงิน และการถูกดึงดูดด้วยโปรโมชั่นการผ่อนสินค้าอีกด้วย

ปัจจัยด้านสังคม

ลักษณะทางสังคมเป็นปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน และมีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมการตัดสินใจ ประกอบด้วย กลุ่มอ้างอิง ครอบครัว และบทบาททางสังคม อย่างไรก็ตาม ปัจจัย ทางด้านสังคมเป็นอีกปัจจัยที่ส่งผลให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมา ทั้งเชิงบวก และเชิงลบ เช่น หากบุคคลที่เราชื่นชมแสดงพฤติกรรมหรือกระทำการใดๆ ย่อมส่งผลให้ตัวเราอยากจะแสดงพฤติกรรม นั้นๆ ออกมาหรือที่เรียกว่า พฤติกรรมการเลียนแบบ เป็นต้น จากงานวิจัยของ ลลิตา บุคดา (2559) พบว่า การเพิ่มขึ้นของภาระหนี้ครัวเรือนนั้นมีสาเหตุ และแรงจูงใจในการก่อภาระหนี้มาจากปัจจัยทางด้านสังคม และจากการศึกษางานวิจัยของ ศิริินภา โภคาพานิชย์ และ สัจญญา เคนาภูมิ (2560) ยังกล่าวว่า การได้รับ อิทธิพลทางด้านสังคมมีอิทธิพลต่อการเกิดภาระหนี้สินของเกษตรกร โดยเกษตรกรมีความต้องการยับ ฐานะทางสังคมของตนเองขึ้น

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

ระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยถูกกระทบอย่างรุนแรงจากวิกฤตโรคระบาดโควิด-19 โดยเฉพาะคนยากจนที่ต้องทำงานหาเลี้ยงชีพเป็นวันๆ ซึ่งคนเหล่านี้จะต้องตกงาน สูญเสียรายได้ ทำให้ รัฐบาลต้องเร่งอัตราการกระตุ้นเศรษฐกิจเพื่อบรรเทาผลกระทบจากวิกฤตโรคระบาดโควิด-19 จาก การศึกษาของ ลลิตา บุคดา (2559) พบว่า การเพิ่มขึ้นของหนี้ครัวเรือนมีสาเหตุและแรงจูงใจมาจาก ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ทั้งการเติบโตทางเศรษฐกิจมีผลต่อการก่อหนี้ของภาคครัวเรือน และ โสมรัตน์ จันทรัตน์ และคณะ (2563) พบว่า สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัส โควิด-19 ครัวเรือนเกษตรกรมี

ภาระหนี้สินสูง แรงงานตกงานหรือถูกลดเวลาทำงาน และมีรายได้ที่ลดลง ซึ่งส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่ามีอุปสรรคในการขายสินค้าเกษตร

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาและการจัดการหนี้สิน

สาเหตุของการเป็นหนี้

Wealth – being by noburo (2565). คำว่าหนี้ เป็นสิ่งที่อยู่คู่กับสังคมไทยมายาวนาน แม้จะมีคำกล่าวตักเตือนกันเสมอว่า อย่าเป็นหนี้ อย่าสร้างหนี้ ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับว่าเรามีหนี้เพราะอะไร

2.5.1 หนี้ที่เกิดจากตนเอง

กู้ยืมเงินเพราะอยากมีชีวิตที่ดีขึ้น บางครั้งคนเราก็ต้องมีของบางอย่างเพื่อแลกกับการเข้าสังคม อยากมีบ้าน อยากมีรถ อยากมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น จึงต้องกู้ยืมเงินจากคนรอบข้าง สถาบันการเงิน หรือแม้แต่ นำทรัพย์สินไปจำนำเพื่อให้มีเงินมาหมุนเวียน

2.5.2 หนี้ที่เกิดจากผู้อื่น

การเป็นหนี้จากการค้าประกันให้ผู้อื่น ส่วนมากเกิดจากการอยากจะช่วยเหลือเพื่อน หรือคนสนิท แต่หากพวกเขาละเลยการชำระหนี้ คนที่จะต้องรับภาระหนี้แทนก็คือตัวเรานั่นเอง การแก้ปัญหาและการจัดการหนี้สิน

Krungrsri The COACH (2565). หนี้ ที่เราต้องเผชิญในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเงินเพื่อ น้ำมันแพง อัตราดอกเบี้ยที่ปรับตัวขึ้น ซึ่งสาเหตุเหล่านี้ อาจเป็นปัจจัยที่ทำให้เราก่อนหน้านี้โดยไม่รู้ตัว

การแก้หนี้โดยการรวมหนี้ คือ การที่เรานำหนี้สินทั้งหมดมารวมกัน ยกตัวอย่างเช่น การเป็นหนี้บัตรเครดิตหลายๆ ใบ ให้นำหนี้จากบัตรเครดิตทุกใบมารวมกัน โดยติดต่อสถาบันการเงินเพื่อขอสินเชื่อมาปิดหนี้ต่างๆ วิธีนี้จะทำให้สามารถปิดหนี้ที่มีดอกเบี้ยสูงเกินไปให้หมดได้เร็วขึ้น

ขั้นตอนการแก้หนี้ และวางแผนปลดหนี้ให้หมดไว

ขั้นตอนที่ 1 สำรวจตัวเอง

สำรวจตัวเองก่อนว่าเรามีหนี้สินอะไร กับใคร และเป็นจำนวนเงินเท่าไร แล้วนำมา รวมกันเพื่อให้รู้ยอดหนี้สินที่แท้จริงว่าทั้งหมดเท่าไร หลังจากนั้นอาจจะสำรวจต่อไปอีกว่า เป็นหนี้เพราะอะไร หากเราทราบต้นเหตุของการเกิดหนี้ของที่แท้จริงก็จะได้นำข้อผิดพลาดนี้ไปแก้ไขได้ต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 วางแผนการปลดหนี้

เริ่มจากการเรียงลำดับเจ้าหนี้ที่มีดอกเบี้ยสูงที่สุด ไปยังเจ้าหนี้ที่มีดอกเบี้ยต่ำที่สุด เมื่อได้แล้วก็สามารถนำหนี้สินทั้งหมดมารวมกัน ยกตัวอย่างเช่น การเป็นหนี้บัตรเครดิตหลายๆ ใบ ให้นำหนี้จาก

บัตรเครดิตทุกใบมารวมกัน โดยติดต่อสถาบันการเงินเพื่อขอสินเชื่อมาปิดหนี้ต่างๆ วิธีนี้จะทำให้สามารถปิดหนี้ที่มีดอกเบี้ยสูงเกินไปให้หมดได้เร็วขึ้น

ขั้นตอนที่ 3 เพิ่มตัวช่วยการปลดหนี้

ตัวช่วยการแก้หนี้ที่ดีที่สุดคือ การหารายได้เสริม โดยอาจจะเริ่มจากธุรกิจที่ลงทุนน้อย และไม่กระทบกับงานหลัก อย่างการขายของออนไลน์ รับงานฟรีแลนซ์ เพราะยังรายรับมากเท่าไร ยิ่งทำให้มีกำลังจ่ายได้มากขึ้นเท่านั้น

จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความยากจน คือการดำรงชีวิตโดยขาดแคลนปัจจัยที่จำเป็นต่อชีวิต ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และการรักษาพยาบาล ค่าจำกัดความนี้ ไม่สามารถใช้ตัวเลขวัดในเชิงปริมาณได้อย่างตายตัว แต่เมื่อพบในชีวิตจริงก็คงเห็นพ้องกันว่า นี่คือนิยามของความยากจน การแก้ไขปัญหาคือความยากจน สามารถใช้ทฤษฎีแห่งการตอบโต้หลายทาง เช่น เมื่อเกิดปัญหาใดๆ ขึ้น เรามักจะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการจัดการกับปัญหาหนี้สินที่มีอยู่ โดยใช้วิธีในการตอบโต้ต่อแรงกระตุ้นเพื่อแก้ไขปัญหานี้สิน ถ้าวิธีการใดสามารถแก้ไขได้ ก็จะใช้วิธีการนั้นอย่างต่อเนื่อง แต่หากวิธีการใดใช้ไม่ได้ผล ก็จะปรับเปลี่ยนวิธีการแก้ไข จนกว่าจะบรรลุเป้าหมาย

2.6 ลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน

ลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน มีลักษณะและวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันไป จึงควรพิจารณาประเภทของสินเชื่อที่เหมาะสมกับความจำเป็นในการใช้เงิน

ประเภทของสินเชื่อมีหลากหลายประเภท เช่น สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย สินเชื่อเพื่อธุรกิจ สินเชื่อส่วนบุคคล สินเชื่อบัตรเครดิต / บัตรกดเงินสด และสินเชื่อเพื่อการศึกษา

ลักษณะในการชำระหนี้ต่อเดือน ควรคำนึงถึงความสมดุลในชีวิตของแต่ละบุคคลซึ่งอาจแตกต่างกันไป โดยลักษณะการชำระหนี้ของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันไป บางรายชำระตามเงินงวดที่สถาบันการเงินกำหนด บางรายชำระเป็นขั้นต่ำ หรือบางรายอาจจะชำระสูงกว่าเงินงวดที่สถาบันการเงินกำหนด โดยการผ่อนชำระต่องวดไม่ควรกระทบต่อค่าใช้จ่ายที่จำเป็น และการออมเงินเพื่อเหตุฉุกเฉิน

เงินกู้ คือเงินที่ลูกหนี้ไปกู้ยืมเจ้าหนี้มา พร้อมกับสัญญาว่าจะจ่ายคืนภายในระยะเวลาที่กำหนดตามที่ตกลงกันไว้ โดยมีกำหนดอัตราดอกเบี้ยที่จะต้องจ่ายคืนให้กับเจ้าหนี้ เงินกู้มีหลากหลายประเภท เช่น สถาบันการเงินของภาครัฐ สถาบันการเงินภาคเอกชน สถานธนาภิบาล กองทุน/สวัสดิการจากหน่วยงานที่สังกัด แหล่งเงินกู้นอกระบบ และบุคคลรอบข้าง

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พิมพ์ชนก กระตุปัญญา, ภริตา ชัยรัตน์ และ ศิริรัฐ โกววงศ์ (2564) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการก่อภาระหนี้สินของเกษตรกร อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยการก่อภาระหนี้สินของเกษตรกร อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการจัดการการเงินส่วนบุคคล กับปัจจัยการก่อภาระหนี้สินของเกษตรกร อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านพฤติกรรมกรรมการบริโภคกับปัจจัยการก่อภาระหนี้สินของเกษตรกร อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ เกษตรกรที่มีภาระหนี้สินกับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า T-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีปัจจัยการก่อภาระหนี้สินแตกต่างกัน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ ประเภทการเกษตร สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครอบครัว และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่างกันมีปัจจัยก่อภาระหนี้สินไม่แตกต่างกัน ส่วนปัจจัยด้านการจัดการการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ การวางแผนทางการเงินระยะสั้น และการวางแผนทางการเงินระยะยาว มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับปัจจัยการก่อภาระหนี้สินของเกษตรกร อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และปัจจัยด้านพฤติกรรมกรรมการบริโภค ได้แก่ ด้านสิ่งกระตุ้น และด้านการตัดสินใจซื้อ มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับปัจจัยการก่อภาระหนี้สินของเกษตรกร อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่ด้านความรู้สึกนึกคิด ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยการก่อภาระหนี้สินของเกษตรกร อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

กานต์มณี การินทร์ (2565) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาระหนี้ครัวเรือนในสถานการณ์ช่วง โควิด-19 ของเกษตรกร ในเขตตำบลสะแกโพรง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยเป็นการวิจัยแบบผสม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชากรในแต่ละครัวเรือนของเกษตรกรในเขตตำบลสะแกโพรง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 292 คน การเก็บข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ การใช้แบบสอบถามโดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ การสนทนาแบบกลุ่ม โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 6 คน และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมีภาระค่าใช้จ่ายหนี้ครัวเรือนในแต่ละเดือน 10,001 – 15,000 บาท เป็นภาระหนี้สินเพื่อการ

อุปโภคและบริโภค มีการกักขังจากแหล่งเงินเชื่อในระบบ ระยะเวลาโดยเฉลี่ยน้อยกว่า 1 ปี มีแนวโน้มของภาระหนี้ครัวเรือนในสถานการณ์ช่วงโควิด-19 สูงขึ้น ปัจจัยด้านเศรษฐกิจเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาระหนี้ครัวเรือนของเกษตรกรมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ควรส่งเสริมการสร้างวินัยทางการเงินโดยจัดการอบรมสัมมนา รณรงค์ และจัดโครงการให้เห็นเป็นรูปธรรม เพื่อให้คนในชุมชนเห็นถึงประโยชน์ของการสร้างวินัยทางการเงินในรูปแบบต่างๆ รวมไปถึงการรู้จักประเมินสถานการณ์ทางการเงินของตนเอง การจัดสรรเงินออมและข้อระวังในการใช้จ่ายหรือการก่อหนี้

วันชพร จามิต และบุญภา ปันทุรอำพร (2564) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้นจากสถานการณ์โควิด-19 ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ประชาชนที่มีภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้นจากสถานการณ์โควิด-19 ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการทดสอบแบบ T-test แบบสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD และสถิติการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ผลการทดลองสมมติฐานพบว่า ประชาชนที่มีภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้นจากสถานการณ์โควิด-19 ในกรุงเทพมหานคร ที่มีปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครอบครัว จำนวนผู้มีรายได้ในครอบครัว ต่างกัน ทำให้ภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้นจากสถานการณ์โควิด-19 ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และประชาชนที่มีภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้นจากสถานการณ์โควิด-19 ในกรุงเทพมหานคร ที่มีปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกัน ทำให้ภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้นจากสถานการณ์โควิด-19 ไม่ต่างกัน ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้นจากสถานการณ์โควิด-19 ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ด้านพฤติกรรมการใช้จ่าย ด้านความรู้ ความเข้าใจการวางแผนทางการเงิน ด้านวิกฤตโรคระบาดโควิด-19 มีผลต่อภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้นจากสถานการณ์โควิด-19 ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ปัทมา กล้าณรงค์ (2564) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่อหนี้ครัวเรือนจากบัตรเครดิต ของคนวัยทำงาน ในเขตสาทร กรุงเทพมหานคร โดยการเก็บตัวอย่างจากแบบสอบถามของคนวัยทำงาน ในเขตสาทร กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 ตัวอย่าง เพื่อทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติพรรณนา ทั้งค่าความถี่ และค่าร้อยละ ในการอธิบายลักษณะทางประชากรศาสตร์ และพฤติกรรมการใช้บัตรเครดิต ใช้ค่าเฉลี่ยคะแนน และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการอธิบายปัจจัยด้านเทคโนโลยี และการสื่อสารทางการตลาด ปัจจัยด้านสังคม และจิตวิทยา ใช้สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ สถิติวิเคราะห์ (Independent Sample T-test) เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปรต้น 2 กลุ่ม และใช้สถิติการ

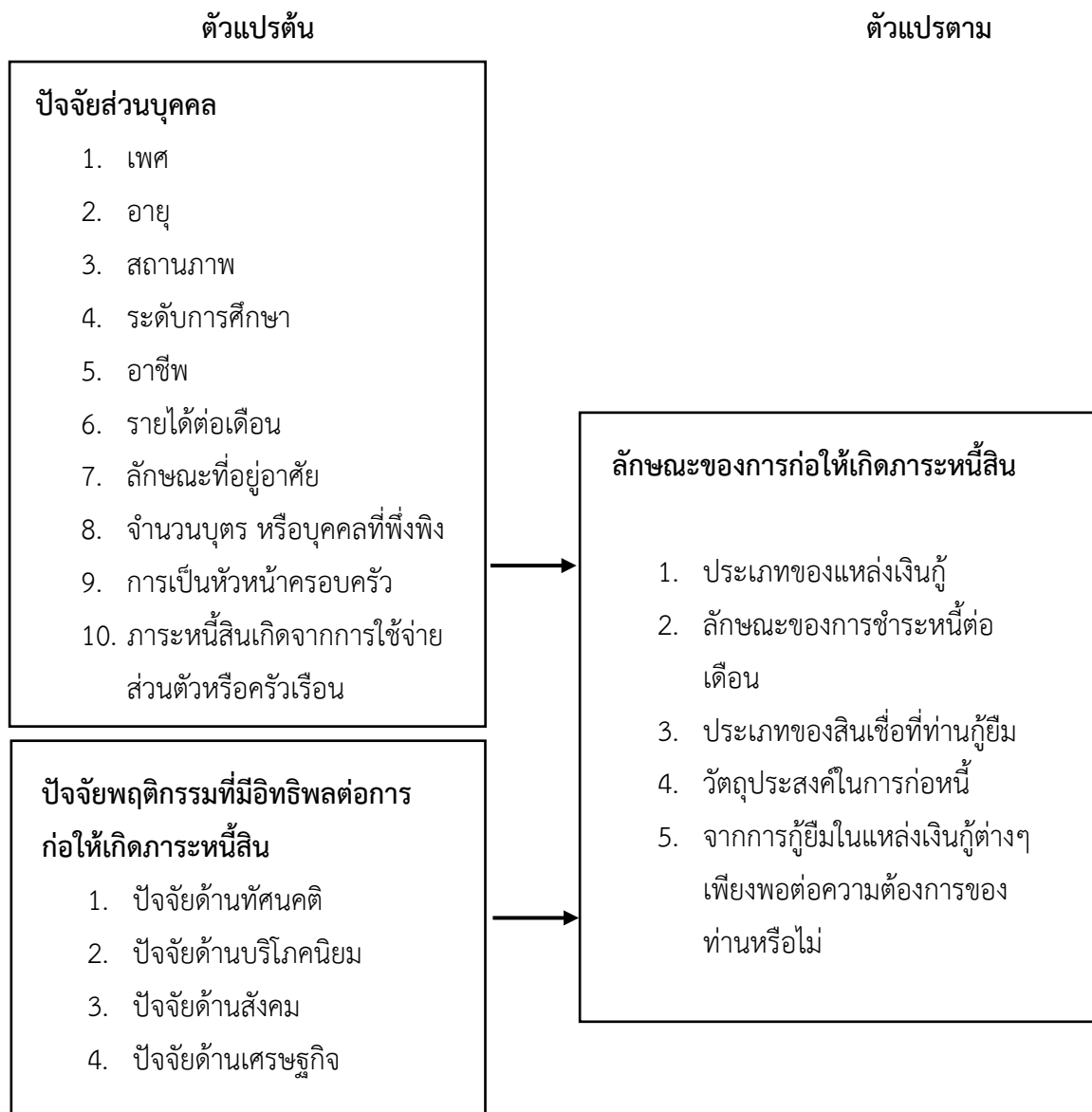
วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance หรือ One-Way ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปร 3 กลุ่มขึ้นไป หากพบความแตกต่าง ทดสอบรายคู่ด้วยสถิติ LSD และใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Linear Regression) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม และตัวแปรอิสระ จากผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 30-40 ปี มีการศึกษา ระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ ตั้งแต่ 15,001-25,000 บาท มีสถานภาพโสด จำนวนสมาชิกในครัวเรือนอยู่ที่ 2-4 คน ลักษณะที่อยู่อาศัย เป็นของตนเอง ไม่มีภาระผูกพันผ่อนชำระ ด้านพฤติกรรมการใช้บัตรเครดิตพบว่า มีบัตรเครดิตที่ถือครอง จำนวน 1-3 บัตร จำนวนวงเงินที่ได้รับมากกว่า 60,000 บาท จำนวนครั้งที่ใช้ต่อเดือนอยู่ที่ 1-5 ครั้ง จำนวนเงินที่ใช้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 1,001-5,000 บาท จำนวนเงินที่ชำระคืนต่อเดือนส่วนใหญ่ชำระเต็ม จำนวนตามยอดที่แจ้ง ส่วนภาระหนี้สินจากบัตรเครดิตในปัจจุบันต่ำกว่า 20,000 บาท

วารางคณา บัวล้อม (2558) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมที่มีผลต่อการก่อหนี้ของพนักงานธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรในการศึกษาคือ พนักงานธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 36 สาขา มีพนักงานจำนวนทั้งสิ้น 421 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 122 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าไควสแควร์ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างพนักงานธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีสถานภาพโสด และมีอายุในช่วงต่ำกว่า 31 ปี มีรายได้อยู่ในช่วง 15,000 - 30,000 บาทต่อเดือน และมีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน พฤติกรรมที่มีผลต่อการก่อหนี้ในด้านปัจจัยพื้นฐาน พบว่า โดยมากมีพฤติกรรมการใช้จ่ายสำหรับการอุปโภค/บริโภค พฤติกรรมการเลือกซื้อเครื่องแต่งกาย พฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อที่อยู่อาศัย อยู่ในระดับปานกลาง และมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อสุขภาพ อยู่ในระดับน้อย พฤติกรรมที่มีผลต่อการก่อหนี้ในด้านปัจจัยอื่นๆ พบว่า พฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการเดินทาง พฤติกรรมเลือกซื้อเครื่องประดับ/สินค้าฟุ่มเฟือย/เครื่องอำนวยความสะดวก พฤติกรรมใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยว/การพักผ่อนหย่อนใจ มีการใช้จ่ายสำหรับพฤติกรรมดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพฤติกรรมใช้จ่ายเพื่อการกีฬา/นันทนาการ/งานอดิเรก พฤติกรรมเพื่อการศึกษาของตนเองหรือบุตรหลาน พฤติกรรมการลงทุน/การซื้อกองทุน/การซื้อประกัน/ธุรกิจเสริม และพฤติกรรมการใช้จ่ายสำหรับบุคคลในอุปการะ มีการใช้จ่ายสำหรับพฤติกรรมดังกล่าวอยู่ในระดับน้อย ในด้านความสัมพันธ์มีพฤติกรรมการใช้จ่ายสำหรับการอุปโภค/บริโภค พฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อที่อยู่อาศัย พฤติกรรมการเลือกซื้อเครื่องประดับ/สินค้าฟุ่มเฟือย/เครื่องอำนวยความสะดวก และพฤติกรรมการลงทุน/การซื้อกองทุน/การซื้อประกัน/ธุรกิจเสริม ที่มีความสัมพันธ์ กับระดับปริมาณการเป็นหนี้ ลักษณะการก่อหนี้ของกลุ่มประชากรพนักงานธนาคาร

มีปริมาณหนี้สัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งมักมีระดับปริมาณหนี้อยู่ในช่วง 200,001 - 500,000 บาท ประเภทของแหล่งเงินทุนเกินครึ่งหนึ่ง กลุ่มตัวอย่างมักกู้เงินจากกองทุน/สวัสดิการเงินกู้จากหน่วยงานของตนเอง มีระดับภาระผ่อนชำระคืนต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,001 - 10,000 บาทต่อเดือน ระยะเวลาของภาระหนี้ อยู่ในช่วงผ่อนชำระคืนภายใน 6 - 10 ปี ประเภทสินเชื่อที่เลือกใช้โดยมาก มักเป็นสินเชื่อบัตรเครดิต/บัตรกดเงินสด และมีความเห็นว่าปัจจุบันได้มีปริมาณแหล่งเงินกู้ที่เพียงพอต่อความต้องการแล้ว วัตถุประสงค์ของการก่อหนี้คือ เพื่อบริโภคใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน กลุ่มประชากรพนักงานธนาคารไม่มีปัญหาในการผ่อนชำระหนี้สิน เนื่องจากมีภาระในการผ่อนชำระอยู่ในระดับต่ำ

มาริสสา สกุลวัฒนา และชลวิทย์ เจียรจิตต์ (2565) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการก่อหนี้กรณีศึกษาของกลุ่มพนักงานวัยเริ่มทำงานของบริษัทเอกชน ที่มีอายุตั้งแต่ 21-26 ปี เป็นพนักงานที่เข้าร่วมโครงการรณรงค์สร้างวินัยทางการเงิน โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 293 คน วิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics Analysis) และสถิติเชิงวิเคราะห์ (Analytical statistics) โดยใช้การทดสอบไคสแควร์ (Chi-square) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยการทำงาน ปัจจัยพฤติกรรมการใช้จ่ายและการออม และลักษณะการก่อหนี้สิน จากการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการใช้จ่ายและการออมของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายในการซื้ออาหารและการบริโภคมากที่สุด ค่าใช้จ่ายในการผ่อนอุปกรณ์ เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องอำนวยความสะดวก ค่าใช้จ่ายในการซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ค่าใช้จ่ายในการเดินทางอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีเงินสำรองไว้สำหรับเหตุการณ์ฉุกเฉิน มีการออมเงินฝากในธนาคารและการลงทุนค่อนข้างน้อย และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีหนี้ในระบบมากที่สุด โดยเฉพาะแหล่งเงินกู้จากสถาบันการเงิน มีการชำระหนี้ทั้งแบบเต็มจำนวน และชำระหนี้ขั้นต่ำ

2.8 กรอบแนวคิดการวิจัย

2.9.1. สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน ลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา แตกต่างกัน โดยใช้สถิติ t-test, f-test ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.9.2. สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน ส่งผลต่อลักษณะการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยใช้สถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ใช้วิธีการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน และลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือการวิจัย
- 3.4 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย
- 3.5 วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 30,070 คน (ที่ว่าอำเภอหาดใหญ่, 2565)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

จากการกำหนดขอบเขตของประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 30,070 คน สามารถคำนวณเป็นกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ ทาโรยามาเน่ (Taro Yamane. 1973 อ้างถึงใน วราภรณ์ บัวล้อม, 2558) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรือระดับความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$
$$n = \frac{30,070}{1 + (30,070)(0.05)^2}$$

$$n = \frac{30,070}{1 + 2.515}$$

$$n = 394.75 \text{ คน}$$

โดย N คือ จำนวนประชากร
 n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 e คือ ค่าความคาดเคลื่อนที่ยอมรับได้

จากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้จำนวน 394.75 หรือ 395 คน

3.1.3 วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยกำหนดการเลือกตัวอย่างจากวิธีการเลือกตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling คือประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ที่ยินดีในการทำแบบสอบถาม) โดยใช้ Google Form เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลการศึกษาการวิจัย

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ลักษณะที่อยู่อาศัย จำนวนบุตร หรือบุคคลที่พึ่งพิง การเป็นหัวหน้าครอบครัว และภาระหนี้สินเกิดจากการใช้จ่ายส่วนตัวหรือครัวเรือน เป็นคำถามชนิดเลือกตอบ (Check List) โดยรายละเอียดของคำถามปรับปรุงมาจากวารางคณา บัวล้อม (2558) และมาริสสา สุกุลวัฒนา และชลวิทย์ เจียรจิตต์ (2565)

ส่วนที่ 2 ปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ปัจจัยด้านทัศนคติ ปัจจัยด้านบริโภคนิยม ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นแบบชนิดมาตราส่วนประมาณค่าน้ำหนักเกี่ยวกับความคิดเห็น ใช้มาตราวัดแบบ Likert Scale ให้ค่าน้ำหนัก โดยรายละเอียดของคำถามปรับปรุงมาจากกานต์มณี การินทร์ (2565)

ส่วนที่ 3 ข้อมูลลักษณะการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน ประกอบด้วย ประเภทของแหล่งเงินกู้ ลักษณะการชำระหนี้ต่อเดือน ประเภทของสินเชื่อ วัตถุประสงค์ในการก่อหนี้ และจากการกู้ยืมในแหล่งเงินกู้ต่างๆ เพียงพอต่อความต้องการของท่านหรือไม่ ซึ่งเป็นแบบชนิดมาตราส่วนประมาณค่าน้ำหนักเกี่ยวกับความคิดเห็นใช้มาตราวัดแบบ Likert Scale ให้ค่าน้ำหนัก โดยรายละเอียดของคำถามปรับปรุง

มาจากตารางคณา บัวล้อม (2558) กานต์มณี การินทร์ (2565) มาริสา สกกุลวัฒนา และชลวิทย์ เจียรจิตต์ (2565)

ซึ่งในส่วนที่ 2 และ 3 จะกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบของแบบสอบถาม ดังนี้

ระดับความคิดเห็นมากที่สุด	5	คะแนน
ระดับความคิดเห็นมาก	4	คะแนน
ระดับความคิดเห็นปานกลาง	3	คะแนน
ระดับความคิดเห็นน้อย	2	คะแนน
ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด	1	คะแนน

กำหนดค่าอันตรายภาคชั้น เพื่อกำหนดช่วงชั้นในการแปลผลของข้อมูล โดยสมการทางคณิตศาสตร์ในการคำนวณ และอธิบายความหมายในแต่ละอันตรายภาคชั้น (ศิริชัย กาญจนวาสี, ทวีรัตน์ ปิตยานนท์ และดิเรก ศรีสุโข. 2547 อ้างถึงใน นพคุณ เสียงประสิทธิ์, 2559) ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{อันตรายภาคชั้น} &= \frac{\text{ค่าสูงสุด} - \text{ค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} = 0.80 \end{aligned}$$

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม และนำมาหาคะแนนเฉลี่ย จะสามารถแปลผลระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.3 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือการวิจัย

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภาวะหนี้สิน เพื่อกำหนดตัวแปรที่ใช้ศึกษาในการวิจัย และสามารถสร้างแบบสอบถามการวิจัยให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน มาสร้างแบบสอบถาม

3. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย ได้แก่ ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity)

4. ตรวจสอบความเชื่อมั่นของเนื้อหา (Content Reliability) โดยผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความถูกต้องของแบบสอบถาม และขอคำแนะนำเพื่อทำการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

5. เมื่อปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม นำเสนอแบบสัมภาษณ์แก่อาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำ และปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้แบบสอบถามมีความถูกต้องมากที่สุด

6. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

3.4 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) หมายถึง การนำแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ทำการตรวจสอบความถูกต้อง ชัดเจน ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา ซึ่งเกณฑ์การให้คะแนน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

+1 คะแนน หมายถึง แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

-1 คะแนน หมายถึง แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

0 คะแนน หมายถึง ไม่มีความแน่ใจว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

จากนั้นหาค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence : IOC) หากค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องมีค่าเฉลี่ยเกินกว่า 0.5 จึงถือว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้ ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องคำนวณ (Rovinelli & Hambleton. 1977 อ้างถึงใน เศรษฐวิสุท์ พรหมสิทธิ์, 2564) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

โดย IOC คือ ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง

$\sum R$ คือ ผลรวมคะแนนของผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ
 N คือ จำนวนของผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ

ขั้นตอนที่ 2 ตรวจสอบความเชื่อมั่นของเนื้อหา (Content Reliability) หมายถึง การตรวจสอบความคงที่แน่นอนของข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยการนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา สอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 30 ตัวอย่าง จากนั้นทำการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) หากค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคที่คำนวณได้มีตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไป แบบสอบถามนั้นสามารถนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลได้ โดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) สามารถคำนวณ (Cronbach, 1970 อ้างถึงใน เศรษฐวิสิทธิ์, พรหมสิทธิ์, 2564) ดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right)$$

โดย α คือ ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค
 n คือ จำนวนข้อคำถามในแบบสอบถาม
 $\sum S_i^2$ คือ ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
 S_t^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

จากการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และความเชื่อมั่นของเนื้อหาโดยผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง (IOC) และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค ในภาพรวมของแบบสอบถาม มีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.97 และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค เท่ากับ 0.956

3.5 วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 เมื่อเครื่องมือผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา และตรวจสอบความเชื่อมั่นของเนื้อหา จากนั้นทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้ Google Forms ในการเก็บข้อมูลกับประชาชน หรือบุคคลทั่วไป ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ขั้นตอนที่ 2 เก็บรวบรวมข้อมูลเกินร้อยละ 5 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากอาจมีการคัดแบบสอบถามบางส่วนออก

ขั้นตอนที่ 3 เมื่อเก็บรวบรวมแบบสอบถามครบถ้วน นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นการอธิบายลักษณะโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ อัตราร้อยละ (Percentage) การแจกแจงความถี่ (Frequency) และอธิบายปัจจัยพฤติกรรมการก่อให้เกิดภาวะหนี้สิน และปัจจัยด้านลักษณะของการก่อให้เกิดภาวะหนี้สิน โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ขั้นตอนที่ 2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ด้านการเป็นหัวหน้าครอบครัว และด้านภาวะหนี้สินเกิดจากการใช้จ่ายส่วนตัวหรือครัวเรือน จะใช้สถิติ t-test ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ด้านสถานภาพ ด้านระดับการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านรายได้ต่อเดือน ด้านลักษณะที่อยู่อาศัย และด้านจำนวนบุตรหรือบุคคลพึ่งพิง จะใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) และหากการวิเคราะห์พบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ LSD (Least Significant Difference)

2.3 เพื่อค้นหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยใช้สถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงได้ใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973) ในการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 395 คน โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ **ส่วนที่ 1** ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ลักษณะที่อยู่อาศัย จำนวนบุตร หรือบุคคลที่พึ่งพิง การเป็นหัวหน้าครอบครัว และภาระหนี้สินเกิดจากการใช้จ่ายส่วนตัวหรือครัวเรือน เป็นคำถามชนิดเลือกตอบ (Check List) **ส่วนที่ 2** ปัจจัยพฤติกรรมการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ปัจจัยด้านทัศนคติ ปัจจัยด้านบริโภคนิยม ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นแบบชนิดมาตราส่วนประมาณค่าห้าหน้าเกี่ยวกับความคิดเห็น ใช้มาตราวัดแบบ Likert Scale ให้ค่าน้ำหนัก **ส่วนที่ 3** ข้อมูลลักษณะการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน ประกอบด้วย ประเภทของแหล่งเงินกู้ ลักษณะการชำระหนี้ต่อเดือน ประเภทของสินเชื่อวัตถุประสงค์ในการก่อหนี้ และจากการกู้ยืมในแหล่งเงินกู้ต่างๆ เพียงพอต่อความต้องการของท่านหรือไม่ ซึ่งเป็นแบบชนิดมาตราส่วนประมาณค่าห้าหน้าเกี่ยวกับความคิดเห็น ใช้มาตราวัดแบบ Likert Scale ให้ค่าน้ำหนัก โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.4 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

4.1 สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
N	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size)
t	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบ (t-distribution)
F	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบ F-Distribution
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Squares)
df	แทน	ระดับขั้นของความเป็นอิสระ (Degrees Freedom)
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หาคูณ
R ²	แทน	ค่าอำนาจในการพยากรณ์
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ ในรูปแบบคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน (Beta)
Sig	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (P<.05)

4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาวะหนี้สิน และลักษณะของการก่อให้เกิดภาวะหนี้สิน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง 395 คน จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ลักษณะที่อยู่อาศัย จำนวนบุตรหรือบุคคลพึ่งพิง การเป็นหัวหน้าครอบครัว และภาวะหนี้สินเกิดจากการใช้จ่ายส่วนตัวหรือครัวเรือน โดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ และอัตราร้อยละ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในภาพรวม

รายการ	จำนวน (n=395)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	155	39.2
หญิง	240	60.8
รวม	395	100.0
อายุ		
น้อยกว่า 30 ปี	120	30.4
30 – 40 ปี	83	21.0
41 – 50 ปี	75	19.0
มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป	117	29.6
รวม	395	100.0

รายการ	จำนวน (n=395)	ร้อยละ
สถานภาพ		
โสด	178	45.1
สมรสจดทะเบียน	167	42.3
สมรสไม่จดทะเบียน	21	5.3
หย่าร้าง	20	5.1
หม้าย	9	2.3
รวม	395	100.0
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	6	1.5
มัธยมศึกษาตอนต้น	12	3.0
มัธยมศึกษาตอนปลาย	30	7.6
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	22	5.6
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	37	9.4
ปริญญาตรี	245	62.2
ปริญญาโทขึ้นไป	43	10.9
รวม	395	100.0
อาชีพ		
ข้าราชการ / ข้าราชการบำนาญ	92	23.3
พนักงานราชการ	24	6.1
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	47	11.9
พนักงานบริษัทเอกชน	79	20.0
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	73	18.5
รับจ้างทั่วไป	41	10.4
เกษตรกร	9	2.3
อาชีพอื่นๆ เช่น แม่บ้าน นักศึกษา งานอิสระ	30	7.6
รวม	395	100.0

รายการ	จำนวน (n=395)	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
น้อยกว่า 10,000 บาท	39	9.9
10,000 – 20,000 บาท	134	33.9
20,001 – 30,000 บาท	88	22.3
30,001 – 40,000 บาท	58	14.7
มากกว่า 40,000 บาท ขึ้นไป	76	19.2
รวม	395	100.0
ลักษณะที่อยู่อาศัย		
ที่อยู่อาศัยของตนเอง	238	60.3
ที่อยู่อาศัยของบุคคลในครอบครัว	81	20.5
ที่อยู่อาศัยแบบเช่า	52	13.4
ที่อยู่อาศัยจากสวัสดิการ	23	5.8
รวม	395	100.0
จำนวนบุตร หรือบุคคลพึ่งพิง		
ไม่มีบุตรหรือบุคคลพึ่งพิง	170	43.0
จำนวน 1 – 2 คน	175	44.3
ตั้งแต่ 3 คน ขึ้นไป	50	12.7
รวม	395	100.0
การเป็นหัวหน้าครอบครัว		
เป็นหัวหน้าครอบครัว	166	42.0
ไม่ได้เป็นหัวหน้าครอบครัว	229	58.0
รวม	395	100.0
ภาระหนี้สินเกิดจากการใช้จ่ายส่วนตัวหรือครัวเรือน		
ค่าใช้จ่ายส่วนตัว	162	41.0
ค่าใช้จ่ายครัวเรือน	233	59.0
รวม	395	100.0

จากตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในภาพรวมพบว่า

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 60.8 และเป็นเพศชาย จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 39.2

อายุของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30.4 รองลงมาคืออายุมากกว่า 50 ปี ขึ้นไป จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6 อายุ 30 – 40 ปี จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 และอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 45.1 รองลงมาคือสถานภาพสมรสจดทะเบียน จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3 สมรสไม่จดทะเบียน จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 หย่าร้าง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 และสถานภาพหม้าย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3

ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 62.0 รองลงมาคือการศึกษาปริญญาโทขึ้นไป จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.4 มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 30 คน คิดเป็น ร้อยละ 7.6 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 และประถมศึกษา จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5

อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ / ข้าราชการบำนาญ จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 รองลงมาเป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9 รับจ้างทั่วไป จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 อาชีพอื่นๆ เช่น แม่บ้าน นักศึกษา งานอิสระ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.6 พนักงานราชการ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.1 และเกษตรกร จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ 10,001 – 20,000 บาท จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 33.9 รองลงมา รายได้ 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 รายได้มากกว่า 40,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 รายได้ 30,001 – 40,000 บาท จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 และรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9

ลักษณะที่อยู่อาศัยของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อาศัยที่อยู่ของตนเอง จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 60.3 รองลงมาคือที่อยู่อาศัยของบุคคลในครอบครัว จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 ที่

อยู่อาศัยแบบเช่า จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.4 และที่อยู่อาศัยจากสวัสดิการ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8

จำนวนบุตร หรือบุคคลพึ่งพิงของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มี 1 – 2 คน จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 44.3 รองลงมา ไม่มีบุตรหรือบุคคลพึ่งพิง จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 43.0 และตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7

การเป็นหัวหน้าครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นหัวหน้าครอบครัว จำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 58.0 และเป็นหัวหน้าครอบครัว จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0

ภาระหนี้สินเกิดจากการใช้จ่ายส่วนตัวหรือครัวเรือนของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เกิดจากค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 59.0 และค่าใช้จ่ายส่วนตัว จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 41.0

ตอนที่ 2 ข้อมูลค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของข้อมูลเกี่ยวกับ ปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน และลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน และลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน ของผู้ตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง 395 คน จำแนกปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน ได้แก่ ปัจจัยด้านทัศนคติ ปัจจัยด้านบริโภคนิยม ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านเศรษฐกิจ จำแนกปัจจัยด้านลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน ได้แก่ แหล่งเงินทุนที่ท่านกู้ยืม ลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือน ประเภทของสินเชื่อที่ท่านกู้ยืม วัตถุประสงค์ในการก่อหนี้ และจากการกู้ยืมในแหล่งเงินกู้ต่างๆ เพียงพอต่อความต้องการของท่านหรือไม่ โดยใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน

พฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความสำคัญ
ปัจจัยด้านทัศนคติ			
มีความคิดว่าการขอสินเชื่อจะทำให้ครอบครัวมีฐานะทางการเงินที่ดี	2.98	1.101	ปานกลาง
มีความคิดว่าการขอสินเชื่อจะทำให้มีความน่าเชื่อถือทางการเงิน	3.11	1.086	ปานกลาง

พฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความสำคัญ
มีความคิดว่าการมีสิ่งของเหมือนบุคคลอื่นจะทำให้ได้รับการยอมรับจากสังคม	2.95	1.117	ปานกลาง
มีความคิดว่าเทคโนโลยีสมัยใหม่จะช่วยให้ชีวิตสะดวกสบายขึ้น	3.88	.914	มาก
รวม	3.23	0.836	ปานกลาง
ปัจจัยด้านบริโภคนิยม			
ซื้อสินค้าตามกระแสนิยม เช่น เสื้อผ้า โทรศัพท์มือถือ	3.06	1.173	ปานกลาง
ซื้อสินค้าตามบุคคลรอบข้าง โดยไม่มีความจำเป็น	2.70	1.284	ปานกลาง
ซื้อสินค้าโดยใช้บัตรเครดิต / ผ่อนชำระ 0%	3.02	1.354	ปานกลาง
รับประทานอาหารมื้อหรู	2.71	1.201	ปานกลาง
รวม	2.87	1.098	ปานกลาง
ปัจจัยด้านสังคม			
บริจาคการกุศลเกินกว่ากำลังที่มี	2.34	1.067	น้อย
ต้องการขยับฐานะทางสังคมของตนเอง	3.21	1.093	ปานกลาง
คนรอบข้างทำอะไรแล้วได้เงิน ก็อยากจะทำด้วยจะได้รวยเหมือนกัน	2.77	1.142	ปานกลาง
ได้รับการชักชวนจากบุคคลรอบข้างให้ร่วมลงทุน	2.69	1.170	ปานกลาง
รวม	2.75	0.950	ปานกลาง
ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ			
ในช่วงที่เกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ทำให้ประสบปัญหาการถูกเลิกจ้าง ว่างงาน น้อยลง รายได้ลดลงครึ่งหนึ่งจากที่เคยได้	3.46	1.197	มาก
เศรษฐกิจชะลอตัว ทำให้อุปสงค์ต่อสินค้าส่งออกของไทยในตลาดโลกลดลง ภาครัฐจึงใช้นโยบายกระตุ้นการบริโภคภายในประเทศ เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจ เช่น นโยบายอัตราดอกเบี้ยต่ำ	3.38	1.047	ปานกลาง

พฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาวะหนี้สิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความสำคัญ
เมื่อสถานการณ์ดีขึ้น ธุรกิจเริ่มขยาย จึงต้องการแหล่งเงินทุน เพื่อขยายกิจการ	3.41	1.063	มาก
เมื่อธุรกิจมีภาวะการแข่งขันที่สูงขึ้น ธุรกิจจำเป็นต้องปรับตัว เพื่อแข่งขันกันในตลาด จึงต้องการแหล่งเงินทุนเพื่อมาลงทุนในธุรกิจ	3.48	1.057	มาก
รวม	3.43	0.960	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาวะหนี้สิน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.07$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.43$) รองลงมาเป็นปัจจัยด้านทัศนคติ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$) ปัจจัยด้านบริโภคนิยม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.87$) และปัจจัยด้านสังคม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.75$)

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของการก่อให้เกิดภาวะหนี้สิน

ลักษณะของการก่อให้เกิดภาวะหนี้สิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความสำคัญ
แหล่งเงินทุนที่ท่านกู้ยืม			
สถาบันการเงินของภาครัฐ	2.89	1.265	ปานกลาง
สถาบันการเงินภาคเอกชน	2.74	1.276	ปานกลาง
สถานธนาฑูบาล	2.27	1.190	น้อย
กองทุน / สวัสดิการจากหน่วยงานที่สังกัด	2.76	1.324	ปานกลาง
แหล่งเงินกู้นอกระบบ	2.21	1.278	น้อย
บุคคลรอบข้าง	2.46	1.216	น้อย
รวม	2.56	0.992	น้อย
ลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือน			
ชำระหนี้เป็นรายวัน	2.01	1.163	น้อย
ชำระหนี้ขั้นต่ำทุกเดือน	2.78	1.320	ปานกลาง

ลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความสำคัญ
ชำระหนี้ตามเงินงวดทุกเดือน	3.57	1.241	มาก
ชำระหนี้มากกว่าเงินงวดทุกเดือน	2.75	1.207	ปานกลาง
ชำระหนี้เป็นบางเดือน	2.35	1.238	น้อย
ไม่มีการชำระหนี้เลย	2.21	1.229	น้อย
รวม	2.61	0.867	ปานกลาง
ประเภทของสินเชื่อที่ท่านกู้ยืม			
สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย	2.80	1.310	ปานกลาง
สินเชื่อเพื่อธุรกิจ	2.39	1.265	น้อย
สินเชื่อส่วนบุคคล	2.57	1.273	น้อย
สินเชื่อบัตรเครดิต / บัตรกดเงินสด	2.86	1.342	ปานกลาง
สินเชื่อเช่าซื้อ	2.54	1.197	น้อย
สินเชื่อเพื่อการศึกษา	2.28	1.198	น้อย
สินเชื่อหมุนเวียนระยะสั้น	2.28	1.234	น้อย
กองทุน / สวัสดิการจากหน่วยงานที่สังกัด	2.47	1.308	น้อย
รวม	2.52	0.941	น้อย
วัตถุประสงค์ในการก่อหนี้			
เพื่ออุปโภคบริโภคใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน	2.94	1.259	ปานกลาง
เพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน	2.74	1.207	ปานกลาง
เพื่อชำระค่าบัตรเครดิต	2.59	1.293	น้อย
เพื่อชำระหนี้สินเดิม	2.73	1.285	ปานกลาง
เพื่อซื้อ / ผ่อนสิ่งอำนวยความสะดวก	2.88	1.193	ปานกลาง
เพื่อซื้อ / สร้างที่อยู่อาศัย	2.93	1.331	ปานกลาง
เพื่อซื้อ / ผ่อนยานพาหนะ	2.92	1.267	ปานกลาง
เพื่อการศึกษาของบุตร / หลาน	2.48	1.312	น้อย
เพื่อการศึกษาของตนเอง	2.31	1.224	น้อย
เพื่อการลงทุนในธุรกิจ	2.64	1.290	ปานกลาง
รวม	2.72	0.928	ปานกลาง

จากการกู้ยืมในแหล่งเงินกู้ต่างๆ เพียงพอต่อ			
ความต้องการของท่านหรือไม่			
เพียงพอต่อความต้องการ	3.18	1.197	ปานกลาง
ไม่เพียงพอต่อความต้องการ	2.77	1.281	ปานกลาง
รวม	2.98	0.776	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.68$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน จากการกู้ยืมในแหล่งเงินทุนต่างๆ เพียงพอต่อความต้องการของท่านหรือไม่ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.98$) รองลงมาเป็นวัตถุประสงค์ในการก่อหนี้ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.72$) ลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือน มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.61$) แหล่งเงินทุนที่ท่านกู้ยืม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.56$) และประเภทสินเชื่อที่ท่านกู้ยืม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.52$)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 395 คน จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ลักษณะที่อยู่อาศัย จำนวนบุตรหรือบุคคลพึ่งพิง การเป็นหัวหน้าครอบครัว และภาระหนี้สินเกิดจากการใช้จ่ายส่วนตัวหรือครัวเรือน โดยการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม (t-test) และการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนตั้งแต่สองกลุ่มขึ้นไป (F-test) โดยเป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ดังตารางที่ 4.4 - 4.22

ตารางที่ 4.4 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน
ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ

ลักษณะของการก่อให้เกิด ภาระหนี้สิน	เพศ				t	Sig
	ชาย		หญิง			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. แหล่งเงินทุนที่กู้ยืม	2.55	1.02	2.56	0.95	.100	.902
2. ลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือน	2.65	0.86	2.55	0.88	1.066	.287
3. ประเภทของสินเชื่อที่กู้ยืม	2.52	0.97	2.53	0.90	.030	.976
4. วัตถุประสงค์ในการก่อหนี้	2.72	0.96	2.71	0.88	.152	.879
5. การกู้ยืมในแหล่งเงินกู้ต่างๆ	2.97	0.83	2.98	0.68	.170	.865
โดยรวม	2.64	0.83	2.62	0.79	.225	.822

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิด
ภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.5 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน
ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำแนกตามอายุ

ลักษณะของการก่อให้เกิด ภาระหนี้สิน	แหล่งความ แปรปรวน	SS.	df.	MS.	F	Sig
	1. แหล่งเงินทุนที่กู้ยืม	ระหว่าง กลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	 3.287 384.719 388.006	 3 391 394	 1.096 .984	1.114
2. ลักษณะของการชำระหนี้ ต่อเดือน	ระหว่าง กลุ่ม ภายในกลุ่ม	2.174 293.777 295.950	3 391 394	.725 .751	.964	.410

	รวม					
3. ประเภทของสินเชื่อที่กู้ยืม	ระหว่าง		3	.711	.802	.493
	กลุ่ม	2.134				
	ภายในกลุ่ม	346.793	391	.887		
	รวม	348.928	394			
4. วัตถุประสงค์ในการก่อหนี้	ระหว่าง		3	.706	.818	.484
	กลุ่ม	2.117				
	ภายในกลุ่ม	337.272	391	.863		
	รวม	339.390	394			
5. การกู้ยืมในแหล่งเงินกู้ ต่างๆ	ระหว่าง		3	.453	.749	.523
	กลุ่ม	1.358				
	ภายในกลุ่ม	236.164	391	.604		
	รวม	237.522	394			
โดยรวม	ระหว่าง		3	.683	1.026	.381
	กลุ่ม	2.048				
	ภายในกลุ่ม	260.151	391	.665		
	รวม	262.199	394			

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิ
ดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.6 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน
ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำแนกตามสถานภาพ

ลักษณะของการก่อให้เกิด ภาระหนี้สิน	แหล่งความ แปรปรวน	SS.	df.	MS.	F	Sig
1. แหล่งเงินทุนที่กู้ยืม	ระหว่างกลุ่ม	21.964	4	5.491	5.8	.000*
	ภายในกลุ่ม	366.042	390	.939	50	
	รวม	388.006	394			
2. ลักษณะของการชำระหนี้ต่อ เดือน	ระหว่างกลุ่ม	13.572	4	3.393	4.6	.001*
	ภายในกลุ่ม	282.379	390	.724	86	
	รวม	295.950	394			
3. ประเภทของสินเชื่อที่กู้ยืม	ระหว่างกลุ่ม	10.185	4	2.546	2.9	.021*
	ภายในกลุ่ม	338.742	390	.869	32	
	รวม	348.928	394			
4. วัตถุประสงค์ในการก่อหนี้	ระหว่างกลุ่ม	8.614	4	2.154	2.5	.040*
	ภายในกลุ่ม	330.775	390	.848	39	
	รวม	339.390	394			
5. การกู้ยืมในแหล่งเงินกู้ต่างๆ	ระหว่างกลุ่ม	1.352	4	.338	.55	.693
	ภายในกลุ่ม	236.169	390	.606	8	
	รวม	237.522	394			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	10.375	4	2.594	4.0	.003*
	ภายในกลุ่ม	251.824	390	.646	17	
	รวม	262.199	394			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการ
ก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยรวมแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากแหล่งเงินทุนที่กู้ยืม จากลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือน จากประเภทของสินเชื่อที่กู้ยืม และจากวัตถุประสงค์ในการก่อหนี้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้นจึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ LSD ดังตารางที่ 4.7 - 4.11

ตารางที่ 4.7 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากแหล่งเงินทุนที่กู้ยืม จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	\bar{X}	โสด	สมรสจดทะเบียน	สมรสไม่จดทะเบียน	หย่าร้าง	หม้าย
		2.68	2.49	2.98	1.71	2.33
โสด	2.68	--	.190	-.298	.969*	.344
สมรสจดทะเบียน	2.49		--	-.489*	.778*	.153
สมรสไม่จดทะเบียน	2.98			--	1.267*	.642
หย่าร้าง	1.71				--	-.625
หม้าย	2.33					--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสจดทะเบียน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากแหล่งเงินทุนที่กู้ยืม น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสไม่จดทะเบียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสด สถานภาพสมรสจดทะเบียน และสถานภาพสมรสไม่จดทะเบียน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากแหล่งเงินทุนที่กู้ยืม มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพหย่าร้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.8 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือน จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	\bar{X}	โสด	สมรสจัด	สมรสไม่จัด	หย่าร้าง	หม้าย
			ทะเบียน	ทะเบียน		
		2.74	2.53	2.88	2.01	2.31
โสด	2.74	--	.208*	-.143	.729*	.423
สมรสจดทะเบียน	2.53		--	-.352	.520*	.214
สมรสไม่จดทะเบียน	2.88			--	.872*	.566
หย่าร้าง	2.01				--	-.306
หม้าย	2.31					--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสด มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือน มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสจดทะเบียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสด สถานภาพสมรสจดทะเบียน และสถานภาพสมรสไม่จดทะเบียน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือน มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพหย่าร้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.9 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากประเภทของสินเชื่อที่กู้ยืม จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	\bar{X}	โสด	สมรสจัด	สมรสไม่จัด	หย่าร้าง	หม้าย
			ทะเบียน	ทะเบียน		
		2.61	2.49	2.78	2.04	1.97
โสด	2.61	--	.118	-.171	.564*	.632*
สมรสจดทะเบียน	2.49		--	-.290	.445*	.517
สมรสไม่จดทะเบียน	2.78			--	.736*	.807*
หย่าร้าง	2.04				--	.071

สถานภาพ	\bar{X}	โสด	สมรสจดทะเบียน	สมรสไม่จดทะเบียน	หย่าร้าง	หม้าย
หม้าย	1.97	2.61	2.49	2.78	2.04	1.97

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสด สถานภาพสมรสจดทะเบียน และสถานภาพสมรสไม่จดทะเบียน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากประเภทของสินเชื่อที่กู้ยืม มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพหย่าร้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสด และสถานภาพสมรสไม่จดทะเบียน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากประเภทของสินเชื่อที่กู้ยืม มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพหม้าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.10 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากวัตถุประสงค์ในการก่อหนี้ จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	\bar{X}	โสด	สมรสจดทะเบียน	สมรสไม่จดทะเบียน	หย่าร้าง	หม้าย
		2.78	2.65	3.14	2.42	2.29
โสด	2.78	--	.128	-.357	.365	.492
สมรสจดทะเบียน	2.65		--	-.485*	.237	.363
สมรสไม่จดทะเบียน	3.14			--	.723*	.849*
หย่าร้าง	2.42				--	.126
หม้าย	2.29					--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสจดทะเบียน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากวัตถุประสงค์ในการก่อหนี้ น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสไม่จดทะเบียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสไม่จดทะเบียน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากวัตถุประสงค์ในการก่อหนี้ มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพหย่าร้าง และสถานภาพหม้าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.11 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยรวม จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	\bar{X}	โสด	สมรสจดทะเบียน	สมรสไม่จดทะเบียน	หย่าร้าง	หม้าย
		2.72	2.58	2.97	2.15	2.25
โสด	2.72	--	.147	-.248	.573*	.470
สมรสจดทะเบียน	2.58		--	-.395*	.425*	.322
สมรสไม่จดทะเบียน	2.97			--	.821*	.718*
หย่าร้าง	2.15				--	-.103
หม้าย	2.25					--

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสจดทะเบียน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยรวม น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสไม่จดทะเบียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสด สถานภาพสมรสจดทะเบียน และสถานภาพสมรสไม่จดทะเบียน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยรวม มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพหย่าร้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสไม่จดทะเบียน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยรวม มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพหม้าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.12 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน
ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำแนกตามระดับการศึกษา

ลักษณะของการก่อให้เกิด ภาระหนี้สิน	แหล่งความ แปรปรวน	SS.	df.	MS.	F	Sig
1. แหล่งเงินทุนที่กู้ยืม	ระหว่างกลุ่ม	11.030	6	1.838	1.892	.081
	ภายในกลุ่ม	376.976	388	.972		
	รวม	388.006	394			
2. ลักษณะของการชำระหนี้ ต่อเดือน	ระหว่างกลุ่ม	9.700	6	1.617	2.191	.053
	ภายในกลุ่ม	286.251	388	.738		
	รวม	295.950	394			
3. ประเภทของสินเชื่อกู้ยืม	ระหว่างกลุ่ม	9.050	6	1.508	1.722	.115
	ภายในกลุ่ม	339.878	388	.876		
	รวม	348.928	394			
4. วัตถุประสงค์ในการก่อหนี้	ระหว่างกลุ่ม	7.233	6	1.206	1.408	.210
	ภายในกลุ่ม	332.156	388	.856		
	รวม	339.390	394			
5. การกู้ยืมในแหล่งเงินกู้ ต่างๆ	ระหว่างกลุ่ม	.957	6	.159	.262	.954
	ภายในกลุ่ม	236.565	388	.610		
	รวม	237.522	394			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	7.277	6	1.213	1.846	.089
	ภายในกลุ่ม	254.922	388	.657		
	รวม	262.199	394			

จากตารางที่ 4.12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของ
การก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.13 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน
ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำแนกตามอาชีพ

ลักษณะของการก่อให้เกิด ภาระหนี้สิน	แหล่งความ แปรปรวน	SS.	df.	MS.	F	Sig
1. แหล่งเงินทุนที่กู้ยืม	ระหว่างกลุ่ม	4.639	7	.663	.669	.698
	ภายในกลุ่ม	383.367	387	.991		
	รวม	388.006	394			
2. ลักษณะของการชำระหนี้ ต่อเดือน	ระหว่างกลุ่ม	11.017	7	1.574	2.138	.039*
	ภายในกลุ่ม	284.933	387	.736		
	รวม	295.950	394			
3. ประเภทของสินเชื่อกู้ยืม	ระหว่างกลุ่ม	4.215	7	.602	.676	.692
	ภายในกลุ่ม	344.713	387	.891		
	รวม	348.928	394			
4. วัตถุประสงค์ในการก่อหนี้	ระหว่างกลุ่ม	4.509	7	.644	.744	.634
	ภายในกลุ่ม	334.880	387	.865		
	รวม	339.390	394			
5. การกู้ยืมในแหล่งเงินกู้ต่างๆ	ระหว่างกลุ่ม	12.118	7	1.731	2.972	.005*
	ภายในกลุ่ม	225.403	387	.582		
	รวม	237.522	394			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	4.433	7	.633	.951	.467
	ภายในกลุ่ม	257.766	387	.666		
	รวม	262.199	394			

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิด
ภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือน และจากการกู้ยืมในแหล่งเงินกู้ต่างๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้นจึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ LSD ดังตารางที่ 4.14 - 4.15

ตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือน จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	\bar{X}	ข้าราชการ/ ข้าราชการ บำนาญ	พนักงาน ราชการ	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว	รับจ้าง ทั่วไป	เกษตรกร	อาชีพอื่นๆ เช่น แม่บ้าน นักศึกษา งานอิสระ
		2.54	2.65	2.77	2.68	2.42	2.93	2.74	2.36
ข้าราชการ/ข้าราชการบำนาญ	2.54	--	.114	-.227	-.143	.117	-.392*	-.202	.182
พนักงานราชการ	2.65		--	-.113	-.028	.232	-.278	-.087	.297
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2.77			--	.084	.345*	-.164	.025	.410*
พนักงานบริษัทเอกชน	2.68				--	.261	-.249	-.059	.325
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	2.42					--	-.510*	-.320	.064
รับจ้างทั่วไป	2.93						--	.190	.575*
เกษตรกร	2.74							--	.385
อาชีพอื่นๆ เช่น แม่บ้าน นักศึกษา งานอิสระ	2.36								--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือน มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพข้าราชการ/ข้าราชการบำนาญ และอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือน น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ และอาชีพรับจ้างทั่วไป มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือน มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพอื่นๆ เช่น แม่บ้าน นักศึกษา งานอิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.15 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากการกู้ยืมในแหล่งเงินกู้ต่างๆ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	\bar{X}	ข้าราชการ/ ข้าราชการ บำนาญ	พนักงาน ราชการ	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว	รับจ้าง ทั่วไป	เกษตรกร	อาชีพอื่นๆ เช่น แม่บ้าน นักศึกษา งานอิสระ
		3.03	3.04	3.02	2.93	2.85	3.29	3.33	2.57
ข้าราชการ/ข้าราชการบำนาญ	3.03	--	-.009	.011	.102	.183	-.260	-.300	.465*
พนักงานราชการ	3.04		--	.020	.111	.192	-.251	-.291	.475*
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.02			--	.090	.171	-.271	-.312	.454*
พนักงานบริษัทเอกชน	2.93				--	.081	-.362*	-.402	.363*
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	2.85					--	-.443*	-.484	.282
รับจ้างทั่วไป	3.29						--	-.040	.726*
เกษตรกร	3.33							--	.766*
อาชีพอื่นๆ เช่น แม่บ้าน นักศึกษา งานอิสระ	2.57								--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากการกู้ยืมในแหล่งเงินกู้ต่างๆ น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพข้าราชการ/ข้าราชการบำนาญ อาชีพพนักงานราชการ อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน อาชีพรับจ้างทั่วไป และอาชีพเกษตรกร มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากการกู้ยืมในแหล่งเงินกู้ต่างๆ มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพอื่นๆ เช่น แม่บ้าน นักศึกษา งานอิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.16 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน	แหล่งความแปรปรวน	SS.	df.	MS.	F	Sig
1. แหล่งเงินทุนที่กู้ยืม	ระหว่างกลุ่ม	9.243	4	2.311	2.379	.051
	ภายในกลุ่ม	378.763	390	.971		
	รวม	388.006	394			
2. ลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือน	ระหว่างกลุ่ม	7.345	4	1.836	2.482	.043*
	ภายในกลุ่ม	288.605	390	.740		
	รวม	295.950	394			
3. ประเภทของสินเชื่อที่กู้ยืม	ระหว่างกลุ่ม	1.117	4	.279	.313	.869
	ภายในกลุ่ม	347.811	390	.892		
	รวม	348.928	394			
4. วัตถุประสงค์ในการก่อหนี้	ระหว่างกลุ่ม	1.010	4	.252	.291	.884
	ภายในกลุ่ม	338.380	390	.868		
	รวม	339.390	394			

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ลักษณะของการก่อให้เกิด ภาระหนี้สิน	แหล่งความ แปรปรวน	SS.	df.	MS.	F	Sig
5. การกู้ยืมในแหล่งเงินกู้ ต่างๆ	ระหว่างกลุ่ม	.392	4	.098	.161	.958
	ภายในกลุ่ม	237.130	390	.608		
	รวม	237.522	394			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2.206	4	.551	.827	.508
	ภายในกลุ่ม	259.993	390	.667		
	รวม	262.199	394			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.16 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้นจึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ LSD ดังตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	\bar{X}	น้อยกว่า	10,000 -	20,001 -	30,001 -	มากกว่า
		10,000	20,000	30,000	40,000	40,000
		บาท	บาท	บาท	บาท	บาท ขึ้นไป
		2.68	2.74	2.65	2.34	2.51
น้อยกว่า 10,000 บาท	2.68	--	-.052	.034	.338	.174
10,000 - 20,000 บาท	2.74		--	.086	.391*	.227
20,001 - 30,000 บาท	2.65			--	.304*	.140
30,001 - 40,000 บาท	2.34				--	-.163
มากกว่า 40,000 บาท ขึ้นไป	2.51					--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.17 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000 - 20,000 บาท และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือน มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 - 40,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.18 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำแนกตามลักษณะที่อยู่อาศัย

ลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน	แหล่งความแปรปรวน	SS.	df.	MS.	F	Sig
1. แหล่งเงินทุนที่กู้ยืม	ระหว่างกลุ่ม	3.384	3	1.128	1.147	.330
	ภายในกลุ่ม	384.622	391	.984		
	รวม	388.006	394			
2. ลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือน	ระหว่างกลุ่ม	.569	3	.190	.251	.861
	ภายในกลุ่ม	295.381	391	.755		
	รวม	295.950	394			
3. ประเภทของสินเชื่อกู้ยืม	ระหว่างกลุ่ม	2.546	3	.849	.958	.413
	ภายในกลุ่ม	346.382	391	.886		
	รวม	348.928	394			
4. วัตถุประสงค์ในการก่อหนี้	ระหว่างกลุ่ม	1.158	3	.386	.446	.720
	ภายในกลุ่ม	338.231	391	.865		
	รวม	339.390	394			
5. การกู้ยืมในแหล่งเงินกู้ต่างๆ	ระหว่างกลุ่ม	2.533	3	.844	1.405	.241
	ภายในกลุ่ม	234.989	391	.601		
	รวม	237.522	394			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.114	3	.371	.556	.644
	ภายในกลุ่ม	261.084	391	.668		
	รวม	262.199	394			

จากตารางที่ 4.18 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะที่อยู่อาศัยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.19 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำแนกตามจำนวนบุตร หรือบุคคลพึ่งพิง

ลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน	แหล่งความแปรปรวน	SS.	df.	MS.	F	Sig
1. แหล่งเงินทุนที่กู้ยืม	ระหว่างกลุ่ม	4.217	2	2.108	2.153	.117
	ภายในกลุ่ม	383.789	392	.979		
	รวม	388.006	394			
2. ลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือน	ระหว่างกลุ่ม	4.770	2	2.385	3.210	.041*
	ภายในกลุ่ม	291.181	392	.743		
	รวม	295.950	394			
3. ประเภทของสินเชื่อกู้ยืม	ระหว่างกลุ่ม	1.962	2	.981	1.108	.331
	ภายในกลุ่ม	346.965	392	.885		
	รวม	348.928	394			
4. วัตถุประสงค์ในการก่อหนี้	ระหว่างกลุ่ม	1.429	2	.714	.829	.437
	ภายในกลุ่ม	337.961	392	.862		
	รวม	339.390	394			
5. การกู้ยืมในแหล่งเงินกู้ต่างๆ	ระหว่างกลุ่ม	.035	2	.018	.029	.971
	ภายในกลุ่ม	237.486	392	.606		
	รวม	237.522	394			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.963	2	.982	1.479	.229
	ภายในกลุ่ม	260.235	392	.664		
	รวม	262.199	394			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.19 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนบุตร หรือบุคคลพึ่งพิงต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนบุตร หรือบุคคลพึ่งพิงต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้นจึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ LSD ดังตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือน จำแนกตามจำนวนบุตร หรือบุคคลพึ่งพิง

จำนวนบุตร หรือบุคคลพึ่งพิง	\bar{X}	ไม่มีบุตรหรือบุคคล	จำนวน 1 – 2 คน	ตั้งแต่ 3 คน ขึ้นไป
		พึ่งพิง		
		2.70	2.60	2.35
ไม่มีบุตรหรือบุคคลพึ่งพิง	2.70	--	.106	.348*
จำนวน 1 – 2 คน	2.60		--	.241
ตั้งแต่ 3 คน ขึ้นไป	2.35			--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.20 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีบุตรหรือบุคคลพึ่งพิง มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือน มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 - 40,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.21 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำแนกตามการเป็นหัวหน้าครอบครัว

ลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน	การเป็นหัวหน้าครอบครัว				t	Sig
	เป็นหัวหน้าครอบครัว		ไม่ได้เป็นหัวหน้าครอบครัว			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. แหล่งเงินทุนที่กู้ยืม	2.42	0.96	2.66	1.01	2.340	.020*
2. ลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือน	2.53	0.88	2.67	0.85	1.534	.126
3. ประเภทของสินเชื่อที่กู้ยืม	2.48	0.88	2.56	0.98	.879	.380
4. วัตถุประสงค์ในการก่อหนี้	2.64	0.88	2.77	0.96	1.336	.182
5. การกู้ยืมในแหล่งเงินกู้ต่างๆ	3.02	0.65	2.95	0.86	.958	.330
โดยรวม	2.56	0.78	2.69	0.84	1.511	.131

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.21 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นหัวหน้าครอบครัวต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่การเป็นหัวหน้าครอบครัวต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากแหล่งเงินทุนที่กู้ยืม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.22 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำแนกตามภาระหนี้สินเกิดจากการใช้จ่ายส่วนตัวหรือครัวเรือน

ลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน	ภาระหนี้สินที่เกิดจากการใช้จ่าย				t	Sig
	ส่วนตัวหรือครัวเรือน					
	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว		ค่าใช้จ่ายครัวเรือน			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. แหล่งเงินทุนที่กู้ยืม	2.65	1.01	2.49	0.97	1.522	.129
2. ลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือน	2.72	0.85	2.53	0.87	2.105	.036*
3. ประเภทของสินเชื่อที่กู้ยืม	2.58	0.95	2.48	0.93	1.030	.303
4. วัตถุประสงค์ในการก่อหนี้	2.75	0.95	2.69	0.92	.685	.494
5. การกู้ยืมในแหล่งเงินกู้ต่างๆ	2.95	0.84	3.00	0.73	.606	.545
โดยรวม	2.70	0.83	2.59	0.80	1.270	.205

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.22 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีภาระหนี้สินเกิดจากการใช้จ่ายส่วนตัวหรือครัวเรือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่มีภาระหนี้สินเกิดจากการใช้จ่ายส่วนตัวหรือครัวเรือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จากลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน
ในอำเภอบ้านนา จังหวัดสงขลา**

การวิเคราะห์ปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอบ้านนา จังหวัดสงขลา โดยการหาค่าการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการใน 2 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Correlation Analysis) และ 2) การวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ดังตารางที่ 4.23 - 4.29

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่

X_1	แทน	ปัจจัยพฤติกรรมด้านทัศนคติ
X_2	แทน	ปัจจัยพฤติกรรมด้านบริโภคนิยม
X_3	แทน	ปัจจัยพฤติกรรมด้านสังคม
X_4	แทน	ปัจจัยพฤติกรรมด้านเศรษฐกิจ
Y_1	แทน	การก่อให้เกิดภาระหนี้สินจากแหล่งเงินทุนที่กู้ยืม
Y_2	แทน	การก่อให้เกิดภาระหนี้สินจากลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือน
Y_3	แทน	การก่อให้เกิดภาระหนี้สินจากประเภทของสินเชื่อที่กู้ยืม
Y_4	แทน	การก่อให้เกิดภาระหนี้สินจากวัตถุประสงค์ในการก่อหนี้
Y_5	แทน	การก่อให้เกิดภาระหนี้สินจากการกู้ยืมในแหล่งเงินกู้ต่างๆ
Y	แทน	การก่อให้เกิดภาระหนี้สินโดยภาพรวม

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅	Y
X ₁	1									
X ₂	.395**	1								
X ₃	.426**	.747**	1							
X ₄	.419**	.466**	.572**	1						
Y ₁	.400**	.555**	.632**	.452**	1					
Y ₂	.309**	.517**	.573**	.409**	.707**	1				
Y ₃	.396**	.475**	.605**	.421**	.719**	.720**	1			
Y ₄	.418**	.431**	.556**	.441**	.685**	.715**	.729**	1		
Y ₅	.358**	.349**	.421**	.406**	.478**	.546**	.576**	.607**	1	
Y	.437**	.541**	.656**	.487**	.748**	.755**	.725**	.729**	.660**	1

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.23 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการทำนายการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ประกอบไปด้วย ปัจจัยพฤติกรรม ได้แก่ ด้านทัศนคติ ด้านบริโภคนิยม ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ พบว่า ตัวแปรทุกตัวไม่มีความสัมพันธ์กันเองสูงเกินไป (มีค่าอยู่ในช่วง .309 - .755) หรือไม่เกิด Multicollinearity เพราะมีค่าน้อยกว่า 0.8 อันก่อให้เกิดการละเมิดข้อสมมติฐานในการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (ยูทอ ไกยวรรณ, 2561) ผู้วิจัยจึงนำตัวแปรดังกล่าวมาทำการวิเคราะห์ถดถอยต่อไป

ตารางที่ 4.24 แสดงการวิเคราะห์ปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ตัวแปร	b	S. E.	β	t	Sig.
ค่าคงที่	.528	.137		3.856	.000
ด้านทัศนคติ (X ₁)	.155	.041	.159	3.779	.000*
ด้านบริโภคนิยม (X ₂)	.057	.042	.077	1.376	.169
ด้านสังคม (X ₃)	.396	.052	.461	7.643	.000*
ด้านเศรษฐกิจ (X ₄)	.102	.039	.121	2.611	.009*

R = .687 , R² = .472 , R²_{adj} = .467 , F = 87.206 , Sig = .000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พบว่า

ปัจจัยพฤติกรรม สามารถร่วมกันพยากรณ์การก่อให้เกิดภาวะหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (Y) ได้ร้อยละ 46.7 (R²_{adj} = .467) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีทั้งหมด 3 ปัจจัย เรียงตามลำดับปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ดังนี้ ด้านสังคม (X₃) (Beta=.461) ด้านทัศนคติ (X₁) (Beta=.159) และด้านเศรษฐกิจ (X₄) (Beta=.121) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ซึ่งสามารถเขียนสมการได้ ดังนี้

$$\text{สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ} = .528 + .396X_3 + .155X_1 + .102X_4$$

$$\text{สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน} = .461X_3 + .159X_1 + .121X_4$$

ซึ่งจากสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ สามารถอธิบายได้ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นต่อปัจจัยพฤติกรรมด้านสังคม (X₃) เพิ่มขึ้น 1 ระดับ มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (Y) เพิ่มขึ้น .396

กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นต่อปัจจัยพฤติกรรมด้านทัศนคติ (X₁) เพิ่มขึ้น 1 ระดับ มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (Y) เพิ่มขึ้น .155

กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นต่อปัจจัยพฤติกรรมด้านเศรษฐกิจ (X₄) เพิ่มขึ้น 1 ระดับ มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (Y) เพิ่มขึ้น .102

ตารางที่ 4.25 แสดงการวิเคราะห์ปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินจากแหล่งเงินทุนที่กู้ยืมของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ตัวแปร	b	S. E.	β	t	Sig.
ค่าคงที่	.167	.172		.972	.332
ด้านทัศนคติ (X ₁)	.147	.052	.124	2.858	.004*
ด้านบริโภคนิยม (X ₂)	.143	.052	.158	2.734	.007*
ด้านสังคม (X ₃)	.426	.065	.408	6.556	.000*
ด้านเศรษฐกิจ (X ₄)	.096	.049	.093	1.952	.052

R = .661 , R² = .438 , R²_{adj} = .432 , F = 75.853 , Sig = .000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.25 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินจากแหล่งเงินทุนที่กู้ยืมของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พบว่า

ปัจจัยพฤติกรรม สามารถร่วมกันพยากรณ์การก่อให้เกิดภาระหนี้สินจากแหล่งเงินทุนที่กู้ยืมของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (Y₁) ได้ร้อยละ 43.2 (R²_{adj} = .432) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีทั้งหมด 3 ปัจจัย เรียงตามลำดับปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ดังนี้ ด้านสังคม (X₃) (Beta=.408) ด้านบริโภคนิยม (X₂) (Beta=.158) และด้านทัศนคติ (X₁) (Beta=.124) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสามารถเขียนสมการได้ ดังนี้

$$\text{สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ} = .167 + .426X_3 + .143X_2 + .147X_1$$

$$\text{สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน} = .408X_3 + .158X_2 + .124X_1$$

ซึ่งจากสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ สามารถอธิบายได้ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นต่อปัจจัยพฤติกรรมด้านสังคม (X₃) เพิ่มขึ้น 1 ระดับ มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินจากแหล่งเงินทุนที่กู้ยืมของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (Y₁) เพิ่มขึ้น .426

กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นต่อปัจจัยพฤติกรรมด้านบริโภคนิยม (X_2) เพิ่มขึ้น 1 ระดับ มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินจากแหล่งเงินทุนที่กู้ยืมของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (Y_1) เพิ่มขึ้น .143

กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นต่อปัจจัยพฤติกรรมด้านทัศนคติ (X_1) เพิ่มขึ้น 1 ระดับ มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินจากแหล่งเงินทุนที่กู้ยืมของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (Y_1) เพิ่มขึ้น .147

ตารางที่ 4.26 แสดงการวิเคราะห์ปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินจากลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือนของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ตัวแปร	b	S. E.	β	t	Sig.
ค่าคงที่	.842	.161		5.243	.000
ด้านทัศนคติ (X_1)	.042	.048	.041	.874	.383
ด้านบริโภคนิยม (X_2)	.146	.049	.185	3.000	.003*
ด้านสังคม (X_3)	.329	.061	.361	5.413	.000*
ด้านเศรษฐกิจ (X_4)	.089	.046	.099	1.941	.053

R = .596 , $R^2 = .356$, $R^2_{adj} = .349$, F = 53.835 , Sig = .000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.26 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินจากลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือนของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พบว่า

ปัจจัยพฤติกรรม สามารถร่วมกันพยากรณ์การก่อให้เกิดภาวะหนี้สินจากลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือนของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (Y_2) ได้ร้อยละ 34.9 ($R^2_{adj} = .349$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีทั้งหมด 2 ปัจจัย เรียงตามลำดับปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ดังนี้ ด้านสังคม (X_3) (Beta=.361) และด้านบริโภคนิยม (X_2) (Beta=.185) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสามารถเขียนสมการได้ ดังนี้

$$\text{สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ} = .842 + .329X_3 + .146X_2$$

$$\text{สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน} = .361X_3 + .185X_2$$

ซึ่งจากสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ สามารถอธิบายได้ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นต่อปัจจัยพฤติกรรมด้านสังคม (X_3) เพิ่มขึ้น 1 ระดับ มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินจากลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือนของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (Y_2) เพิ่มขึ้น .329

กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นต่อปัจจัยพฤติกรรมด้านบริโภคนิยม (X_2) เพิ่มขึ้น 1 ระดับ มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินจากลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือนของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (Y_2) เพิ่มขึ้น .146

ตารางที่ 4.27 แสดงการวิเคราะห์ปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินจากประเภทของสินเชื่อที่กู้ยืมของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ตัวแปร	b	S. E.	β	t	Sig.
ค่าคงที่	.364	.169		2.149	.032
ด้านทัศนคติ (X_1)	.171	.051	.152	3.360	.001*
ด้านบริโภคนิยม (X_2)	.017	.051	.020	.337	.736
ด้านสังคม (X_3)	.480	.064	.484	7.487	.000*
ด้านเศรษฐกิจ (X_4)	.069	.049	.071	1.428	.154

R = .627 , R² = .393 , R²_{adj} = .386 , F = 63.027 , Sig = .000

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.27 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินจากประเภทของสินเชื่อที่กู้ยืมของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พบว่า

ปัจจัยพฤติกรรม สามารถร่วมกันพยากรณ์การก่อให้เกิดภาระหนี้สินจากประเภทของสินเชื่อที่กู้ยืมของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (Y_3) ได้ร้อยละ 38.6 (R²_{adj} = .386) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีทั้งหมด 2 ปัจจัย เรียงตามลำดับปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ดังนี้ ด้านสังคม (X_3) (Beta=.484) และด้านทัศนคติ (X_1) (Beta=.152) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสามารถเขียนสมการได้ ดังนี้

$$\text{สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ} = .364 + .480X_3 + .171X_1$$

$$\text{สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน} = .484X_3 + .152X_1$$

ซึ่งจากสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ สามารถอธิบายได้ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นต่อปัจจัยพฤติกรรมด้านสังคม (X_3) เพิ่มขึ้น 1 ระดับ มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินจากประเภทของสินเชื่อที่กู้ยืมของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (Y_3) เพิ่มขึ้น .480

กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นต่อปัจจัยพฤติกรรมด้านทัศนคติ (X_1) เพิ่มขึ้น 1 ระดับ มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินจากประเภทของสินเชื่อที่กู้ยืมของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (Y_3) เพิ่มขึ้น .171

ตารางที่ 4.28 แสดงการวิเคราะห์ปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินจากวัตถุประสงค์ในการก่อหนี้ของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ตัวแปร	b	S. E.	β	t	Sig.
ค่าคงที่	.518	.171		3.022	.003
ด้านทัศนคติ (X_1)	.214	.051	.193	4.164	.000*
ด้านบริโภคนิยม (X_2)	.009	.052	.010	.167	.867
ด้านสังคม (X_3)	.395	.065	.405	6.094	.000*
ด้านเศรษฐกิจ (X_4)	.129	.049	.133	2.621	.009*

R = .600 , $R^2 = .360$, $R^2_{adj} = .353$, F = 54.845 , Sig = .000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.28 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินจากวัตถุประสงค์ในการก่อหนี้ของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พบว่า

ปัจจัยพฤติกรรม สามารถร่วมกันพยากรณ์การก่อให้เกิดภาระหนี้สินจากวัตถุประสงค์ในการก่อหนี้ของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (Y_4) ได้ร้อยละ 35.3 ($R^2_{adj} = .353$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีทั้งหมด 3 ปัจจัย เรียงตามลำดับปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ดังนี้ ด้านสังคม (X_3) (Beta=.405) ด้านทัศนคติ (X_1) (Beta=.193) และด้านเศรษฐกิจ (X_4) (Beta=.133) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสามารถเขียนสมการได้ ดังนี้

$$\text{สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ} = .518 + .395X_3 + .214X_1 + .129X_4$$

$$\text{สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน} = .405X_3 + .193X_1 + .133X_4$$

ซึ่งจากสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ สามารถอธิบายได้ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นต่อปัจจัยพฤติกรรมด้านสังคม (X_3) เพิ่มขึ้น 1 ระดับ มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินจากวัตถุประสงค์ในการก่อหนี้ของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (Y_4) เพิ่มขึ้น .395

กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นต่อปัจจัยพฤติกรรมด้านทัศนคติ (X_1) เพิ่มขึ้น 1 ระดับ มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินจากวัตถุประสงค์ในการก่อหนี้ของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (Y_4) เพิ่มขึ้น .214

กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นต่อปัจจัยพฤติกรรมด้านเศรษฐกิจ (X_4) เพิ่มขึ้น 1 ระดับ มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินจากวัตถุประสงค์ในการก่อหนี้ของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (Y_4) เพิ่มขึ้น .129

ตารางที่ 4.29 แสดงการวิเคราะห์ปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินจากการกู้ยืมในแหล่งเงินกู้ต่างๆ ของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ตัวแปร	b	S. E.	β	t	Sig.
ค่าคงที่	1.370	.156		8.777	.000
ด้านทัศนคติ (X_1)	.161	.047	.173	3.425	.001*
ด้านบริโภคนิยม (X_2)	.022	.047	.031	.470	.639
ด้านสังคม (X_3)	.171	.059	.210	2.898	.004*
ด้านเศรษฐกิจ (X_4)	.161	.045	.199	3.592	.000*

$R = .492$, $R^2 = .242$, $R^2_{adj} = .234$, $F = 31.096$, $Sig = .000$

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.29 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินจากการกู้ยืมในแหล่งเงินกู้ต่างๆ ของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พบว่า

ปัจจัยพฤติกรรม สามารถร่วมกันพยากรณ์การก่อให้เกิดภาวะหนี้สินจากการกู้ยืมในแหล่งเงินกู้ต่างๆ ของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (Y_5) ได้ร้อยละ 23.4 ($R^2_{adj} = .234$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีทั้งหมด 3 ปัจจัย เรียงตามลำดับปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ดังนี้ ด้านสังคม (X_3) (Beta=.210) ด้านเศรษฐกิจ (X_4) (Beta=.199) และด้านทัศนคติ (X_1) (Beta=.173) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสามารถเขียนสมการได้ ดังนี้

$$\text{สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ} = 1.370 + .171X_3 + .161X_4 + .161X_1$$

$$\text{สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน} = .210X_3 + .199X_4 + .173X_1$$

ซึ่งจากสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ สามารถอธิบายได้ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นต่อปัจจัยพฤติกรรมด้านสังคม (X_3) เพิ่มขึ้น 1 ระดับ มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินจากการกู้ยืมในแหล่งเงินกู้ต่างๆ ของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (Y_5) เพิ่มขึ้น .171

กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นต่อปัจจัยพฤติกรรมด้านเศรษฐกิจ (X_4) เพิ่มขึ้น 1 ระดับ มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินจากการกู้ยืมในแหล่งเงินกู้ต่างๆ ของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (Y_5) เพิ่มขึ้น .161

กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นต่อปัจจัยพฤติกรรมด้านทัศนคติ (X_1) เพิ่มขึ้น 1 ระดับ มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินจากการกู้ยืมในแหล่งเงินกู้ต่างๆ ของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (Y_5) เพิ่มขึ้น .161

4.4 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4.30 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ยอมรับ	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอดงใหญ่ จังหวัดสงขลา แตกต่างกัน		
1.1 เพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอดงใหญ่ จังหวัดสงขลา แตกต่างกัน		✓
1.2 อายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอดงใหญ่ จังหวัดสงขลา แตกต่างกัน		✓
1.3 สถานภาพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอดงใหญ่ จังหวัดสงขลา แตกต่างกัน	✓	
1.4 ระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอดงใหญ่ จังหวัดสงขลา แตกต่างกัน		✓
1.5 อาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอดงใหญ่ จังหวัดสงขลา แตกต่างกัน		✓
1.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอดงใหญ่ จังหวัดสงขลา แตกต่างกัน		✓
1.7 ลักษณะที่อยู่อาศัยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอดงใหญ่ จังหวัดสงขลา แตกต่างกัน		✓
1.8 จำนวนบุตร หรือบุคคลพึ่งพิงต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอดงใหญ่ จังหวัดสงขลา แตกต่างกัน		✓
1.9 การเป็นหัวหน้าครอบครัวต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอดงใหญ่ จังหวัดสงขลา แตกต่างกัน		✓

ตารางที่ 4.30 (ต่อ)

สมมติฐาน	ยอมรับ	ปฏิเสธ
1.10 ภาระหนี้สินที่เกิดจากการใช้จ่ายส่วนตัวหรือครัวเรือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอดาดใหญ่ จังหวัดสงขลา แตกต่างกัน		✓
สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยพฤติกรรมมีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอดาดใหญ่ จังหวัดสงขลา		
2.1 ปัจจัยพฤติกรรมด้านทัศนคติ มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอดาดใหญ่ จังหวัดสงขลา	✓	
2.2 ปัจจัยพฤติกรรมด้านบริโภคนิยม มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอดาดใหญ่ จังหวัดสงขลา		✓
2.3 ปัจจัยพฤติกรรมด้านสังคม มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอดาดใหญ่ จังหวัดสงขลา	✓	
2.4 ปัจจัยพฤติกรรมด้านเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอดาดใหญ่ จังหวัดสงขลา	✓	

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาวะหนี้สิน และลักษณะของการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือ ประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 395 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม (Questionnaire)

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 240 คน มีอายุน้อยกว่า 30 ปี สถานภาพโสด จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ / ข้าราชการบำนาญ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000 - 20,000 บาท อาศัยที่อยู่ของตนเอง จำนวนบุตรหรือบุคคลพึ่งพิงส่วนใหญ่ มี 1 - 2 คน ไม่ได้เป็นหัวหน้าครอบครัว และภาระหนี้สินเกิดจากการใช้จ่ายภายในครอบครัว

5.1.2 ข้อมูลค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาวะหนี้สิน และลักษณะของการก่อให้เกิดภาวะหนี้สิน

จากการศึกษาพบว่า ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาวะหนี้สิน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก และข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของการก่อให้เกิดภาวะหนี้สิน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อ จากการกู้ยืมในแหล่งเงินทุนต่างๆ เพียงพอต่อความต้องการของท่านหรือไม่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

5.1.3 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า จากแหล่งเงินทุนที่กู้ยืม จากลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือน จาก

ประเภทของสินเชื่อที่กู้ยืม และจากวัตถุประสงค์ในการก่อหนี้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า จากลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือน และจากการกู้ยืมในแหล่งเงินกู้ต่างๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า จากลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนบุตร หรือบุคคลพึ่งพิงต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า จากลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นหัวหน้าครอบครัวต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า จากแหล่งเงินทุนที่กู้ยืม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มตัวอย่างที่มีภาระหนี้สินที่เกิดจากการใช้จ่ายส่วนตัวหรือครัวเรือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า จากลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และลักษณะที่อยู่อาศัยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.1.4 ปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอ หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ปัจจัยพฤติกรรมด้านสังคม ด้านทัศนคติ และด้านเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยสามารถอธิบายระดับการมีอิทธิพล ได้ร้อยละ 46.7 หากพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1) ปัจจัยพฤติกรรมด้านสังคม ด้านบริโภคนิยม และด้านทัศนคติ มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินจากแหล่งเงินทุนที่กู้ยืมของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยสามารถอธิบายระดับการมีอิทธิพล ได้ร้อยละ 43.2

2) ปัจจัยพฤติกรรมด้านสังคม และด้านบริโภคนิยม มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินจากลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือนของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยสามารถอธิบายระดับการมีอิทธิพล ได้ร้อยละ 34.9

3) ปัจจัยพฤติกรรมด้านสังคม และด้านทัศนคติ มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินจากประเภทของสินเชื่อที่กู้ยืมของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยสามารถอธิบายระดับการมีอิทธิพล ได้ร้อยละ 38.6

4) ปัจจัยพฤติกรรมด้านสังคม ด้านทัศนคติ และด้านเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินจากวัตถุประสงค์ในการก่อหนี้ของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยสามารถอธิบายระดับการมีอิทธิพล ได้ร้อยละ 35.3

5) ปัจจัยพฤติกรรมด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านทัศนคติ มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินจากการกู้ยืมในแหล่งเงินกู้ต่างๆ ของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยสามารถอธิบายระดับการมีอิทธิพล ได้ร้อยละ 23.4

5.2 อภิปรายผล

ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า ประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ปฏิเสธสมมุติฐานงานวิจัยในครั้งนี้ ปัจจัยส่วนบุคคลโดยรวม ด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา ลักษณะที่อยู่อาศัย อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ลักษณะที่อยู่อาศัย จำนวนบุตรหรือบุคคลพึ่งพิง การเป็นหัวหน้าครอบครัว และภาระหนี้สินเกิดจากการใช้จ่ายส่วนตัวหรือครัวเรือน ไม่ส่งผลต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน ปัจจัยส่วนบุคคลโดยรวม ด้านสถานภาพ ส่งผลต่อลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ที่มีสถานภาพต่างกัน มีลักษณะของการก่อหนี้ที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกกานต์ ด้านสว่างกุล (2561) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการก่อหนี้ของคนเริ่มต้นทำงาน พบว่า ประชากรของคนเริ่มต้นทำงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน ทำให้การก่อหนี้โดยรวม ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากการใช้จ่ายเพื่ออุปโภค บริโภคของแต่ละบุคคลจะขึ้นอยู่กับรายได้สุทธิที่สามารถใช้จ่ายได้จริง กล่าวคือบุคคลจะมีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้น เมื่อมีรายได้สุทธิเพิ่มขึ้น ในทางกลับกันหากบุคคลมีรายได้สุทธิน้อยกว่าค่าใช้จ่ายในการบริโภค บุคคลนั้นจะต้องจัดหาเงินอื่นเพิ่ม เช่น การกู้ยืมเพื่อให้มีเงินเพียงพอต่อค่าใช้จ่ายในการบริโภค (ฉวีวรรณ กาบขาว และธีรศักดิ์ ทรัพย์วโรบล, 2561)

ปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า ประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ยอมรับสมมุติฐานงานวิจัยในครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กานต์มณี การินทร์ (2565) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาระหนี้ครัวเรือนในสถานการณ์ช่วง โควิด-19 ของเกษตรกรในเขตตำบลสะแกโพรง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ปัจจัยด้านทัศนคติ ปัจจัยด้านบริโภคนิยม ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้น ล้วนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาระหนี้ครัวเรือนของเกษตรกร สอดคล้องกับ ชนาภิวัฒน์ ชันทะ และสุภาค์พรรณ ตั้งตรงไพโรจน์ (2564) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นปัจจัย ที่ส่งผลต่อภาระหนี้ครัวเรือน โดยคำว่า "ของมันต้องมี" ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริินภา โภคาพานิชย์ และสัญญา เคนาภูมิ (2560) กล่าวว่า ปัจจัยด้านบริโภคนิยมมีอิทธิพลต่อภาระหนี้สิน และมีข้อเสนอแนะว่าไม่ควรบริโภคสินค้าที่มีราคาแพงเกินกว่าฐานะ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุริยะ หาญพิชัย (2563) กล่าวว่า ปัจจัยทางสังคมเป็นปัจจัยสาเหตุหลักที่ก่อให้เกิดหนี้สินครัวเรือนของเกษตรกร และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จีราวรรณ ทองประจวบโชค และคณะ (2565) กล่าวว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อเกษตรกรมากที่สุดในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส โควิด-19

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

5.3.1.1 จากการวิเคราะห์สมการถดถอย พบว่า ปัจจัยพฤติกรรมส่งผลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสนับสนุน และส่งเสริมการให้ความรู้ทางการเงินแก่ประชาชน ควรควบคุมและสกัดกั้นหนี้ในระบบ เพื่อป้องกันการก่อหนี้ที่เกินตัวของประชาชน

5.3.1.2 สถาบันทางการเงินควรเร่งรัดการปรับโครงสร้างหนี้ตามมาตรการแก้หนี้ระยะยาว และผลักดันให้มีกฎหมายที่ช่วยลูกหนี้รายย่อยทั่วไป ที่ไปต่อไม่ไหว ได้เข้ากระบวนการฟื้นฟู หรือขอล้มละลายได้ด้วยตนเอง

5.3.1.3 ธนาคารแห่งประเทศไทย ควรจะกำหนดให้เจ้าหนี้ปล่อยสินเชื่อโดยคำนึงถึงความสามารถในการจ่ายหนี้คืน และลูกหนี้ยังมีเงินเหลือพอดำรงชีพ พร้อมผลักดันให้เจ้าหนี้อื่นเห็นพฤติกรรมการณ์ผ่อนชำระดีของลูกหนี้ เพื่อกระตุ้นการรีไฟแนนซ์ไปยังสถาบันการเงินที่มีดอกเบี้ยที่ถูกลง

5.3.1.4 ประชาชนควรวางแผนทางการเงินโดยการจัดทำบัญชีรายรับ - รายจ่ายอย่างสม่ำเสมอ เพื่อสามารถควบคุม หรือตัดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นออกไปได้ และหากประชาชนสามารถลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นออกไปได้แล้ว ก็จะทำให้ประชาชนมีเงินเหลือมากพอที่จะนำมาเก็บออมไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉินได้

5.3.1.5 เพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลาย ควรเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก ควบคู่ไปกับการแจกแบบสอบถาม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ และเข้าใจถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินเพิ่มมากขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 จากขอบเขตงานวิจัยที่ได้ศึกษาในครั้งนี้ ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน เฉพาะในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เท่านั้น ผู้วิจัยเห็นว่า ในอนาคตควรทำการศึกษากลุ่มประชาชนในอำเภออื่นๆ ของจังหวัดสงขลา เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมและลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน ว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

5.3.2.2 การศึกษาครั้งต่อไปควรเพิ่มปัจจัยด้านเทคโนโลยี เพื่อที่ผลการศึกษาอาจนำไปสู่การช่วยเหลือประชาชน และเป็นแนวทางในการวางแผนให้แก่องค์กรที่เกี่ยวข้อง

บรรณานุกรม

- เศรษฐวัสส์ ปรหมลิตี. (2564). *การวัดการสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบเครื่องมือ*.
ค้นจาก <https://bri.mcu.ac.th/wp-content/uploads/2021/08/หมวด-5-เศรษฐวัสส์-11-8-64.pdf>
- โสมาตรมี จันทรรัตน์, อัจจนา ลำซ่า, ลัทพร รัตนวราภักษ์, ชนกานต์ ฤทธินนท์, ณรงค์ฤทธิ อุดุลย์
ฐานานุศักดิ์ และ บุญธิดา เสงี่ยมเนตร. (2563). *ครัวเรือนเกษตรไทยในวิกฤติโควิด-19*.
ค้นจาก <https://www.pier.or.th/abridged/2020/11/>
- กนกกานต์ ด่านสว่างกุล. (2561). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการก่อกำเนิดของคนเริ่มต้นทำงาน*.
ค้นจาก <https://mmm.ru.ac.th/MMM/IS/mlw12/6114961084.pdf>
- กรมตรวจบัญชีสหกรณ์. (2557). *หนี้สิน (Liabilities)*. ค้นจาก http://www.cad.go.th/ewt_news.php?nid=2526&filename=ENG_WAY2.
- กรณีการ ผ่นทอง. (2550). *การบริโภคสินเชื่อ และหนี้สินของพนักงานบริษัทในกรุงเทพมหานคร*.
(เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- กฤตกร จินดาวัฒน์. (2559). *ปัญหาหนี้ในระบบและแนวทางการแก้ไขโดยภาครัฐ*.
ค้นจาก <https://dl.parliament.go.th/handle/20.500.13072/521022>
- กานต์มณี การินทร์ (2565). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาระหนี้ครัวเรือนในสถานการณ์ช่วงโควิด-19
ของเกษตรกร ในเขตตำบลสะแกโพรง จังหวัดบุรีรัมย์*. วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์, 5(2), 459 ค้นจาก https://so04.tci-thaijo.org/index.php/jmhs1_s/article/view/256870
- จิราวรรณ ทองประจวบโชค, วิจิตรา ศรีสอน, สันฐาน ชยนนท์ และสุระสิทธิ์ ทิพรัตน์. (2565). *ผลกระทบ
ที่เกิดขึ้นกับเกษตรกรประเภทการประมงน้ำจืด จากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่
จังหวัดอ่างทอง*. วารสารรัฐศาสตร์รอบรู้และสหวิทยาการ, 4(2), 19-30.
- ฉวีวรรณ กาบขาว และธีรศักดิ์ ทรัพย์วโรบล. (2561). *ปัจจัยกำหนดความเป็นไปได้ในการก่อกำเนิดภาค
ครัวเรือน*. การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิชาการระดับชาติ UTCC Academic Day
ครั้งที่ 2, หน้า 934 – 945

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ชนาภิวัดน์ ชันทะ และ สุภาคีพรรณ ตั้งตรงไพโรจน์. (2564). *หนี้ครัวเรือนไทยกับแนวทางแก้ไขให้ยั่งยืน*. วารสารศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 8(1), 131-145.
ค้นจาก <https://kuojs.lib.ku.ac.th/index.php/jfam/article/view/4487>
- ณัฐ มงคลศรี. (2540). *ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสินเชื่อธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) : ศึกษากรณีพนักงานสินเชื่อสายงานพัฒนาธุรกิจสำนักงานใหญ่*. (วิทยานิพนธ์พัฒนาบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ณัฐพงษ์ ท่วมจันทร์. (2555). *การศึกษาภาวะหนี้สินและแนวทางแก้ไขปัญหาหนี้สินของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหางว อำเภอกันตัง จังหวัดเชียงราย*. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, เชียงราย
- ที่ว่าการอำเภอกันตังใหญ่*. (2565). ค้นจาก <http://www.hatyai-sk.go.th/index.php?cmd=news>
- ธปท. สศช. และคาคการณ์โดยศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2565). *แนวโน้มหนี้ครัวเรือนไทยปี 2565*. ค้นจาก <https://www.thansettakij.com/finance/542481>
- ธรรณชนก นิลมณี ศรีสมร ผ่องพุฒิ และคณะ. (2558). *การศึกษาพฤติกรรมและสภาพปัญหา การจัดทำบัญชีครัวเรือนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อลดปัญหาหนี้สินของเกษตรกร จังหวัดปราจีนบุรี*. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- นพคุณ เลียงประสิทธิ์. (2559). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อบ้านเดี่ยว ในเขตอำเภอละงู จังหวัดสตูล*. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ค้นจาก https://kb.psu.ac.th/psukb/bitstream/2016/11312/4/noppakun_Fulltext.pdf
- ปัทมา ปวีณ รณรงค์นุรักษ์. (2558). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อหนี้สินของเกษตรกรผู้ปลูกอ้อย ข้าว และมันสำปะหลัง: กรณีศึกษาเกษตรกรในพื้นที่จังหวัดกาญจนบุรี และเพชรบุรี* (วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ปัทมา กล้าณรงค์ (2564). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่อหนี้ครัวเรือน จากบัตรเครดิต ของคนวัยทำงานในเขตสาทร กรุงเทพมหานคร*. สาขาการบัญชี. คณะบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
ค้นจาก <https://mmm.ru.ac.th/MMM/IS/mmm25/6314131027.pdf>

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ปาริชาติ พงษ์แขก. (2550). *การแก้ไขปัญหาหนี้สินภาคประชาชนในทัศนะของประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่*. (หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- พระครูปริยัติสารการ. (2562). *การจัดการปัญหาหนี้สินของประชาชน*. วารสารมณีเชษฐารามวัดจอมมณี, 2(1), 46. ค้นจาก <https://so07.tci-thaijo.org/index.php/JMCR/article/view/156/128>
- พิมพ์ชนก กระตุบปัญญา, ภิรดา ชัยรัตน์ และ ศรีรัฐ โกวงศ์ (2564). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการก่อภาระหนี้สินของเกษตรกร อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด*. วารสารสถาบันพัฒนาการเรียนรู้ศาสตร์สมัยใหม่, 6(3). 251. ค้นจาก <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jomld/article/view/247885>
- มาริสสา สกุลวัฒนา และชลวิทย์ เจียรจิตต์. (2565). *การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการก่อหนี้ กรณีศึกษาของกลุ่มพนักงานวัยเริ่มทำงานของบริษัทเอกชน*. (หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทางสังคม). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ยุทธ ไกยวรรณ. (2561). *หลักสถิติวิจัยและการใช้โปรแกรม SPSS/ ยุทธ ไกยวรรณ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2561. (5).
- ลลิตา บุคดา. (2559). *หนี้ภาคครัวเรือนกับวัฏจักรธุรกิจไทย (การค้นคว้าอิสระหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- วันชพร จามิต และบุญกา ปันฑุรอำพร (2564). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้นจากสถานการณ์โควิด-19 ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร*. สาขาการเงินและการธนาคาร. คณะบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ. ค้นจาก <https://mmm.ru.ac.th/MMM/IS/twin-9/6214154059.pdf>
- วรางคณา บัวล้อม (2558). *พฤติกรรมที่มีผลต่อการก่อหนี้ของพนักงานธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่ง ในจังหวัดเชียงใหม่ (เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่. ค้นจาก <http://cmuir.cmu.ac.th/bitstream/6653943832/46068/3/full.pdf>
- ศิริรณา โภคาพานิชย์ และ สัญญา เคนาภูมิ. (2560). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาระหนี้สินของเกษตรกร อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย*. วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์มจร, 5(ฉบับพิเศษ), 192-201.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สวัสดีพงษ์ วัฒนไชย (2564). *ทัศนคติที่มีต่อการเป็นหนี้ในระบบของประชาชนในพื้นที่ อำเภอบางบาลใหญ่ จังหวัดสงขลา*. ค้นจาก www.ba-abstract.ru.ac.th/AbstractPdf/2563-5-6_1630291516. Pdf.
- สุพริศร์ สุวรรณิก. (2561). *การแก้ปัญหาหนี้ครัวเรือนไทยอย่างยั่งยืนควรเริ่มที่ไหน ?*. ค้น จาก https://www.bot.or.th/Thai/ResearchAndPublications/articles/Pages/Article_2Oct2018.aspx
- สุริยะ หาญพิชัย, เฉลิมพล จตุพร และ วสุสุวรรณวิหค. (2563). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อหนี้สินครัวเรือนเกษตรกรในจังหวัดลพบุรี*. วารสารการพัฒนารการเรียนรู้ศาสตร์สมัยใหม่. 5(5), 309-320. ค้นจาก <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jomld/article/view/244776/166465>
- อรพรรณ พันสพัฒนา. (2553). *คำอธิบายกฎหมายลักษณะหนี้*. พิมพ์ครั้งที่ 6, กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติธรรม.
- อัญญาวัฒน์ กิตติพลติงาม. (2554). *การประยุกต์ใช้แนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการแก้ปัญหาหนี้สินที่เกิดจากโครงการสินเชื่อเพื่อคุณภาพชีวิตของข้าราชการกองบิน 2 จังหวัดลพบุรี*. (หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรเพื่อความมั่นคง). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- BOT, NESDC and KResearch. (2565). *หนี้ครัวเรือนชะลอการก่อหนี้ก้อนใหญ่ไตรมาส 2/2565*. ค้นจาก <https://www.thansettakij.com/finance/542481>
- Krungsri The COACH (2565). *รวมวิธีการแก้หนี้ พร้อมสร้างวินัยทางการเงินฉบับใหม่*. ค้น จาก <https://www.krungsri.com/th/krungsri-the-coach/loan/borrowing/clear-debt-and-restart-money-good>
- Taro Yamane. (1973). *Statistics: an introductory analysis*. Third edition. New York: Harper and Row Publication.
- Wealth – being by noburo. (2565). *สงสัยไหมอะไรบ้างคือสาเหตุของการเป็นหนี้*. ค้นจาก <https://www.noburo.co/post/สงสัยไหมอะไรบ้างคือสาเหตุของการเป็นหนี้>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ผลประเมินคุณภาพแบบสอบถามเพื่อการวิจัย (IOC)

แบบสัมภาษณ์

ผู้ทรงคุณวุฒิผู้ตรวจสอบความถูกต้อง และความเที่ยงตรงของเนื้อหา (IOC)

ท่านที่ 1 ดร.จิตติมา ปฏิมาประกร

ท่านที่ 2 ดร.มานพ แสงจำนงค์

ท่านที่ 3 ดร.สมศักดิ์ สุวรรณสุขกุล

โดยตัวเลขในแต่ละระดับ มีความหมายดังนี้

1 หมายถึง คำถามตรงหรือมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

-1 หมายถึง ไม่ตรงหรือไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อ	ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้การสัมภาษณ์	ระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			คะแนนเฉลี่ย
		ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
1	เพศ				
	1.1 ชาย	1	1	1	1.00
	1.2 หญิง	1	1	1	1.00
2	อายุ				
	2.1 น้อยกว่า 30 ปี	1	1	1	1.00
	2.2 30 – 40 ปี	1	1	1	1.00
	2.3 41 – 50 ปี	1	1	1	1.00
	2.4 มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	0	1	1	0.67
3	สถานภาพ				
	3.1 โสด	1	1	1	1.00
	3.2 สมรสจดทะเบียน	1	1	0	0.67
	3.3 สมรสไม่จดทะเบียน	1	1	0	0.67
	3.4 หย่าร้าง	1	1	0	0.67

ข้อ	ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้การสัมภาษณ์	ระดับความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			คะแนนเฉลี่ย
		ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
	3.5 หมาย	1	1	0	0.67
4	ระดับการศึกษา				
	4.1 ไม่ได้รับการศึกษา	1	1	1	1.00
	4.2 ประถมศึกษา	1	1	1	1.00
	4.3 มัธยมศึกษาตอนต้น	1	1	1	1.00
	4.4 มัธยมศึกษาตอนปลาย	1	1	1	1.00
	4.5 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	1	1	1	1.00
	4.6 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	1	1	1	1.00
	4.7ปริญญาตรี	1	1	1	1.00
	4.8ปริญญาโท	1	1	1	1.00
	4.9ปริญญาเอก	1	1	1	1.00
5	อาชีพ				
	5.1 ข้าราชการ / ข้าราชการบำนาญ	1	1	1	1.00
	5.2 พนักงานราชการ	1	0	1	0.67
	5.3 พนักงานรัฐวิสาหกิจ	1	1	1	1.00
	5.4 พนักงานบริษัทเอกชน	1	1	1	1.00
	5.5 ประกอบธุรกิจส่วนตัว	1	1	1	1.00
	5.6 รับจ้างทั่วไป	1	1	1	1.00
	5.7 เกษตรกร	1	1	1	1.00
	5.8 อื่นๆ โปรดระบุ	1	1	1	1.00
6	รายได้ต่อเดือน				
	6.1 น้อยกว่า 10,000 บาท	1	0	1	0.67
	6.2 10,001 – 20,000 บาท	1	1	1	1.00
	6.3 20,001 – 30,000 บาท	1	1	1	1.00
	6.4 30,001 – 40,000 บาท	1	1	1	1.00

ข้อ	ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้การสัมภาษณ์	ระดับความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			คะแนนเฉลี่ย
		ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
	6.5 มากกว่า 40,000 บาท ขึ้นไป	1	1	1	1.00
7	ลักษณะที่อยู่อาศัย				
	7.1 ที่อยู่อาศัยของตนเอง	1	1	1	1.00
	7.2 ที่อยู่อาศัยของบุคคลในครอบครัว	1	1	1	1.00
	7.3 ที่อยู่อาศัยแบบเช่า	1	1	1	1.00
	7.4 ที่อยู่อาศัยจากสวัสดิการ	1	1	1	1.00
	7.5 อื่นๆ โปรดระบุ	1	1	1	1.00
8	จำนวนบุตร หรือบุคคลพึ่งพิง				
	8.1 ไม่มีบุตรหรือบุคคลพึ่งพิง	1	1	1	1.00
	8.2 จำนวน 1 – 2 คน	1	0	1	0.67
	8.3 ตั้งแต่ 3 คน ขึ้นไป	1	1	1	1.00
9	การเป็นหัวหน้าครอบครัว				
	9.1 เป็นหัวหน้าครอบครัว	1	1	1	1.00
	9.2 ไม่ได้เป็นหัวหน้าครอบครัว	1	1	1	1.00
10	ภาระหนี้สินเกิดจากการใช้จ่ายส่วนตัวหรือครัวเรือน				
	10.1 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว	1	1	1	1.00
	10.2 ค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน	1	1	1	1.00

ส่วนที่ 2 ปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อ	ข้อมูลปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาวะหนี้สินของผู้ให้การสัมภาษณ์	ระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			คะแนนเฉลี่ย
		ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
1	ปัจจัยด้านทัศนคติ				
	1.1 มีความคิดว่าการขอสินเชื่อจะทำให้ครอบครัวมีฐานะทางการเงินที่ดี	1	1	1	1.00
	1.2 มีความคิดว่าการขอสินเชื่อจะทำให้มีความน่าเชื่อถือทางการเงิน	1	1	1	1.00
	1.3 มีความคิดว่าการมีสิ่งของเหมือนบุคคลอื่นจะทำให้ได้รับการยอมรับจากสังคม	1	1	1	1.00
	1.4 มีความคิดว่าเทคโนโลยีสมัยใหม่จะช่วยให้ชีวิตสะดวกสบายขึ้น	1	1	1	1.00
2	ปัจจัยด้านบริโภคนิยม				
	2.1 ซื้อสินค้าตามกระแสนิยม เช่น เสื้อผ้า โทรศัพท์มือถือ	1	1	1	1.00
	2.2 ซื้อสินค้าตามบุคลิกครอบข้างโดยไม่มี ความจำเป็น	1	1	1	1.00
	2.3 ซื้อสินค้าโดยใช้บัตรเครดิต/ผ่อนชำระ 0%	1	1	1	1.00
	2.4 รับประทานอาหารมือหรุ	1	1	1	1.00
3	ปัจจัยด้านสังคม				
	3.1 บริจาคการกุศลเกินกว่ากำลังที่มี	1	1	1	1.00
	3.2 ต้องการขยับฐานะทางสังคมของตนเอง	1	1	1	1.00
	3.3 คนรอบข้างทำอะไรแล้วได้เงิน ก็อยากจะทำด้วย จะได้รวยเหมือนกัน	1	1	1	1.00
	3.4 ได้รับการชักชวนจากบุคคลรอบข้างให้ร่วมลงทุน	1	1	1	1.00

ข้อ	ข้อมูลปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการ ก่อให้เกิดภาระหนี้สินของผู้ให้การ สัมภาษณ์	ระดับความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			คะแนนเฉลี่ย
		ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
4	ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ				
	4.1 ในช่วงที่เกิดสถานการณ์การแพร่ ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ทำให้ประสบ ปัญหาการถูกเลิกจ้าง จ้างงานน้อยลง รายได้ลดลงครั้งหนึ่งจากที่เคยได้	1	1	1	1.00
	4.2 เศรษฐกิจชะลอตัว ทำให้อุปสงค์ต่อ สินค้าส่งออกของไทยในตลาดโลกลดลง ภาครัฐจึงใช้นโยบายกระตุ้นการบริโภค ภายในประเทศ เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจ เช่น นโยบายอัตราดอกเบี้ยต่ำ	1	1	1	1.00
	4.3 เมื่อสถานการณ์ดีขึ้น ธุรกิจเริ่มขยาย ขยาย จึงต้องการแหล่งเงินทุน เพื่อขยาย กิจการ	1	1	1	1.00
	4.4 เมื่อธุรกิจมีภาวะการแข่งขันที่สูงขึ้น ธุรกิจจำเป็นต้องปรับตัว เพื่อแข่งขันกันใน ตลาด จึงต้องการแหล่งเงินทุนเพื่อมาลงทุน ในธุรกิจ	1	1	1	1.00

ส่วนที่ 3 ข้อมูลลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อ	ข้อมูลลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน ของผู้ให้การสัมภาษณ์	ระดับความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอ แนะ
		ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
1	แหล่งเงินทุน				
	1.1 สถาบันการเงินของภาครัฐ	1	1	1	1.00
	1.2 สถาบันการเงินภาคเอกชน	1	1	1	1.00
	1.3 สถานธนาฑูบาล	1	1	1	1.00
	1.4 กองทุน / สวัสดิการจากหน่วยงานที่สังกัด	1	1	1	1.00
	1.5 แหล่งเงินกู้นอกระบบ	1	1	1	1.00
	1.6 บุคคลรอบข้าง	1	1	1	1.00
2	ลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือน				
	2.1 ชำระหนี้เป็นรายวัน	1	1	1	1.00
	2.2 ชำระหนี้ขั้นต่ำทุกเดือน	1	1	1	1.00
	2.3 ชำระหนี้ตามเงินงวดทุกเดือน	1	1	1	1.00
	2.4 ชำระหนี้มากกว่าเงินงวดทุกเดือน	1	1	1	1.00
	2.5 ชำระหนี้เป็นบางเดือน	1	1	1	1.00
	2.6 ไม่มีการชำระหนี้เลย	1	1	1	1.00
3	ประเภทของสินเชื่อที่ท่านกู้ยืม				
	3.1 สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย	1	1	1	1.00
	3.2 สินเชื่อเพื่อธุรกิจ	1	1	1	1.00
	3.3 สินเชื่อส่วนบุคคล	1	1	1	1.00
	3.4 สินเชื่อบัตรเครดิต / บัตรกดเงินสด	1	1	1	1.00
	3.5 สินเชื่อเช่าซื้อ	1	1	1	1.00
	3.6 สินเชื่อเพื่อการศึกษา	1	1	1	1.00
	3.7 สินเชื่อหมุนเวียนระยะสั้น	1	1	1	1.00
3.8 กองทุน / สวัสดิการจากหน่วยงานที่สังกัด	1	1	1	1.00	

ข้อ	ข้อมูลลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน ของผู้ให้การสัมภาษณ์	ระดับความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอ แนะ
		ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
4	วัตถุประสงค์ในการก่อหนี้				
	4.1 เพื่ออุปโภคบริโภคใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน	1	1	1	1.00
	4.2 เพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน	1	1	1	1.00
	4.3 เพื่อชำระค่าบัตรเครดิต	1	1	1	1.00
	4.4 เพื่อชำระหนี้สินเดิม	1	1	1	1.00
	4.5 เพื่อซื้อ / ผ่อนสิ่งอำนวยความสะดวก	1	1	1	1.00
	4.6 เพื่อซื้อ / สร้างที่อยู่อาศัย	1	1	1	1.00
	4.7 เพื่อซื้อ / ผ่อนยานพาหนะ	1	1	1	1.00
	4.8 เพื่อการศึกษาของบุตร / หลาน	1	1	1	1.00
	4.9 เพื่อการศึกษาของตนเอง	1	1	1	1.00
	4.10 เพื่อการลงทุนในธุรกิจ	1	1	1	1.00
5	จากการกู้ยืมในแหล่งเงินกู้ต่างๆ เพียงพอต่อความต้องการของท่านหรือไม่				
	5.1 เพียงพอต่อความต้องการ	1	1	1	1.00
	5.2 ไม่เพียงพอต่อความต้องการ	1	1	1	1.00

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และเพื่อศึกษาพฤติกรรมการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของประชาชน ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 3 ข้อมูลลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของผู้ตอบแบบสอบถาม

โดยคำตอบที่ได้รับจากแบบสอบถามครั้งนี้ จะถูกนำไปใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถาม โดยให้ข้อมูลตามความเป็นจริง และขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

นางสาวจิรารัตน์ ไชยสาส์

ผู้วิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านเพียง 1 ข้อ

1. เพศ

หญิง

ชาย

2. อายุ

น้อยกว่า 30 ปี

30 – 40 ปี

41 – 50 ปี

มากกว่า 50 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพ

โสด

สมรสจดทะเบียน

สมรสไม่จดทะเบียน

หย่าร้าง

หม้าย

4. ระดับการศึกษาสูงสุด

ไม่ได้รับการศึกษา

ประถมศึกษา

มัธยมศึกษาตอนต้น

มัธยมศึกษาตอนปลาย

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

ปริญญาตรี

ปริญญาโท

ปริญญาเอก

5. อาชีพ

ข้าราชการ/ข้าราชการบำนาญ

พนักงานราชการ

พนักงานรัฐวิสาหกิจ

พนักงานบริษัทเอกชน

ประกอบธุรกิจส่วนตัว

รับจ้างทั่วไป

เกษตรกร

อื่นๆ โปรดระบุ.....

6. รายได้ต่อเดือน

น้อยกว่า 10,000 บาท

10,001 – 20,000 บาท

20,001 – 30,000 บาท

30,001 – 40,000 บาท

มากกว่า 40,000 บาท ขึ้นไป

7. ลักษณะที่อยู่อาศัย

- ที่อยู่อาศัยของตนเอง
- ที่อยู่อาศัยของบุคคลในครอบครัว
- ที่อยู่อาศัยแบบเช่า
- ที่อยู่อาศัยจากสวัสดิการ
- อื่นๆ โปรดระบุ.....

8. จำนวนบุตร หรือบุคคลพึ่งพิง

- ไม่มีบุตรหรือบุคคลพึ่งพิง
- จำนวน 1 - 2 คน
- ตั้งแต่ 3 คน ขึ้นไป

9. การเป็นหัวหน้าครอบครัว

- เป็นหัวหน้าครอบครัว
- ไม่ได้เป็นหัวหน้าครอบครัว

10. ภาระหนี้สินเกิดจากการใช้จ่ายส่วนตัวหรือครัวเรือน

- ค่าใช้จ่ายส่วนตัว
- ค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน

ส่วนที่ 2 ปัจจัยพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านเพียง 1 ข้อ

ปัจจัยพฤติกรรมการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2.1 ปัจจัยด้านทัศนคติ					
1. มีความคิดว่าการขอสินเชื่อจะทำให้ครอบครัวมีฐานะทางการเงินที่ดี					
2. มีความคิดว่าการขอสินเชื่อจะทำให้มีความน่าเชื่อถือทางการเงิน					
3. มีความคิดว่าการมีสิ่งของเหมือนบุคคลอื่น จะทำให้ได้รับการยอมรับจากสังคม					
4. มีความคิดที่เทคโนโลยีสมัยใหม่ จะช่วยให้ชีวิตสะดวกสบายขึ้น					

2.2 ปัจจัยด้านบริโภคนิยม					
1. ซื้อสินค้าตามกระแสนิยม เช่น เสื้อผ้า โทรศัพท์มือถือ					
2. ซื้อสินค้าตามบุคคลรอบข้าง โดยไม่มีความจำเป็น					
3. ซื้อสินค้าโดยใช้บัตรเครดิต/ผ่อนชำระ 0%					
4. รับประทานอาหารมือหิ้ว					
2.3 ปัจจัยด้านสังคม					
1. บริจาคการกุศลเกินกว่ากำลังที่มี					
ปัจจัยพฤติกรรมการก่อให้เกิด ภาระหนี้สิน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2. ต้องการขวัญฐานะทางสังคมของตนเอง					
3. คนรอบข้างทำอะไรแล้วได้เงิน ก็อยากจะทำด้วย จะได้รวยเหมือนกัน					
4. ได้รับการชักชวนจากบุคคลรอบข้างให้ร่วมลงทุน					
2.4 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ					
1. ในช่วงที่เกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ทำให้ประสบปัญหาการถูกเลิกจ้าง จ้างงานน้อยลง รายได้ลดลงครึ่งหนึ่งจากที่เคยได้					
2. เศรษฐกิจชะลอตัว ทำให้อุปสงค์ต่อสินค้าส่งออกของไทยในตลาดโลกลดลง ภาครัฐจึงใช้นโยบายกระตุ้นการบริโภคภายในประเทศ เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจ เช่น นโยบายอัตราดอกเบี้ยต่ำ					

3. เมื่อสถานการณ์ดีขึ้น ธุรกิจเริ่มขยาย ขยาย จึงต้องการแหล่งเงินทุน เพื่อขยายกิจการ					
4. เมื่อธุรกิจมีภาวะการแข่งขันที่สูงขึ้น ธุรกิจจำเป็นต้องปรับตัว เพื่อแข่งขันกันในตลาด จึงต้องการแหล่งเงินทุนเพื่อมาลงทุนในธุรกิจ					

ส่วนที่ 3 ข้อมูลลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สินของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านเพียง 1 ข้อ

ลักษณะของการก่อให้เกิดภาระหนี้สิน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3.1 แหล่งเงินทุนที่ท่านกู้ยืม					
1. สถาบันการเงินของภาครัฐ					
2. สถาบันการเงินภาคเอกชน					
3. สถาบันนอกระบบ					
4. กองทุน / สวัสดิการจากหน่วยงานที่สังกัด					
5. แหล่งเงินกู้นอกระบบ					
6. บุคคลรอบข้าง					
3.2 ลักษณะของการชำระหนี้ต่อเดือน					
1. ชำระหนี้เป็นรายวัน					
2. ชำระหนี้ขั้นต่ำทุกเดือน					
3. ชำระหนี้ตามเงินงวดทุกเดือน					
4. ชำระหนี้มากกว่าเงินงวดทุกเดือน					
5. ชำระหนี้เป็นบางเดือน					
6. ไม่มีการชำระหนี้เลย					

3.3 ประเภทของสินเชื่อที่ท่านกู้ยืม					
1. สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย					
2. สินเชื่อเพื่อธุรกิจ					
3. สินเชื่อส่วนบุคคล					
4. สินเชื่อบัตรเครดิต / บัตรกดเงิน สด					
5. สินเชื่อเช่าซื้อ					
6. สินเชื่อเพื่อการศึกษา					
7. สินเชื่อหมุนเวียนระยะสั้น					
8. กองทุน / สวัสดิการจากหน่วยงาน ที่สังกัด					

ลักษณะของการก่อให้เกิด ภาระหนี้สิน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3.4 วัตถุประสงค์ในการก่อหนี้					
1. เพื่ออุปโภคบริโภคใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน					
2. เพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน					
3. เพื่อชำระค่าบัตรเครดิต					
4. เพื่อชำระหนี้สินเดิม					
5. เพื่อซื้อ / ผ่อนสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวก					
6. เพื่อซื้อ / สร้างที่อยู่อาศัย					
7. เพื่อซื้อ / ผ่อนยานพาหนะ					
8. เพื่อการศึกษาของบุตร / หลาน					
9. เพื่อการศึกษาของตนเอง					
10. เพื่อการลงทุนในธุรกิจ					

<p>3.5 จากการกู้ยืมในแหล่งเงินกู้ต่างๆ เพียงพอต่อความต้องการของท่าน หรือไม่</p> <p>1. เพียงพอต่อความต้องการ</p>					
<p>2. ไม่เพียงพอต่อความต้องการ</p>					

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - นามสกุล นางสาวจิรารัตน์ ไชยสาลี

รหัสประจำตัวนักศึกษา 6410521011

วุฒิการศึกษา

วุฒิ

บริหารธุรกิจบัณฑิต

ชื่อสถาบัน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ราชมงคลศรีวิชัย

วิทยาเขตสงขลา

ปีที่สำเร็จการศึกษา

สำเร็จการศึกษา 2561

ประวัติการทำงาน

ธนาคารออมสินสาขาศรีภูวนารถ เขตสงขลา 2 ภาค 18